A 12

70

Tab 75. N. 30

Casus Reservati In Archidiocesi Gnesnensi.

Am. 1. Omnes Blasphemi Omnipotentis Dei, et B. Mariae, atq Sanctorum.

2. Homicidae facto, opere, consilio, v auxilio.

3. Filiorum oppressores.

4. Injectores manuum in Parentes, sive Clericos, v quoscunq Religiosos.

5. Sacrilegi Ecclesiarum et Caemeteriorum effractores et violatores.

6. Simoniaci, Schismatici, haeretici, Apostatae, Sacrilegi, divinatores, et eorum Socij.

7. Qui in Sacramentis aliqua maleficia comiserunt v

8. Literarum, Sigillorum, monetae seu mensurarum falsarij

9 Solennes perjuri

10. Incestuosi cum Consangvinea, vel affini, vel qvæ votum emisit.

11. Peccatum Sodomicum vel bestialitas.

12. Adulteri.

13. Malefici, & qvi maleficia inter Conjuges faciunt, ne vel coire possint, vel sterilitatem mulierum, vel abortum procurant.

14. Qui bis se baptisare, vel confirmare permiserunt, & qvi interfuerunt scienter.

15. Qui sine prima Tonsura aliqvem ordinem Sacrum, vel per saltum susceperunt.

16. Qui contra justitiam, vel conscientiam consilium sive auxilium in aliqvo præstiterunt, unde mors hominum, vel membrorum injusta mutilatio est secuta, vel qvi in hujusmodi facinore scienter literas dictarunt, scripserunt, legerunt

&.

& occasionem, consilium, sive causam dederunt, vel aliquod adminiculum præstiterunt.

17. Clerici qui suspensi, excommunicati sunt promoti, aut Divina Ordini ipsorum nondum competentia celebrare præsumpserunt.

18. Sacerdotes & ipsorum ministri, quorum negligentia aliquid inhonestum circa Sacramentum Altaris quocunque modo evenit. In hujusmodi punctis, & similibus detentos mittant sacerdotes ad Episcopos absolvendos, nec eos absolvant præterquam in mortis articulo absque Loci ordinarij licentia speciali

Ex Lib. 4. Constitut. Synod. tit. de Remittendis ad Pœnitentiarios fol. 147.

DCC.

SUPELLEX VARIÆ DEVOTIONIS

Seu

Pia Exercitia, OFFicia, Actus, Variaq Precationes, erga DEUM Omnipotentem, B. Virginem MARIAM Sanctosq PATRONOS Meos. Elicienda.

Ex Varijs approbatisq Authoribus Ad Usum meum

COLLECTÆ

Congr: Orat: Studzianf

Tabula 35 Numero 72.

Anno Domini 1674 Die X Januarij.

Ante Orationem præpara animam tuam, et noli eſſe quaſi homo tentans DEum.

Oportet ſemper orare, et nunquam deficere.

Benè novit Vivere, qui rectè novit orare.

COMPENDIUM

Diurnæ Devotionis.

Surrectio et Vestitus.

Dum surgis, dic:

In Nomine Domini Nostri JESV Christi Cru:
cifixi, surgo, ille me benedicat, regat, custo:
diat, et ad Vitam perducat æternam.
Dignare Domine die isto.
Sine peccato nos custodire.
Miserere nostri Domine. Miserere nostri.
Fiat misericordia Tua Domine super nos
Quemadmodum speravimus in te.
Domine exaudi orationem meam.
Et clamor meus ad Te Veniat

Oremus.

Domine Deus Omnipotens, qui ad initium huius
diei me pervenire fecisti, Tuâ me hodie salua
Virtute, Vt in hac die ad nullum declinem pec:
catum, sed semper ad Tuam Justitiam faciendam
mea procedant eloquia, dirigantur cogitationes

et opera. Per Christum Dnum nostrum. Amen.

Dum vestem induis.

Pete ut Tibi vestis innocentiæ, per peccata vecepta vestituatur.

Lotio faciei.

Cogita illa Psalmi verba: Lavabo inter innocentes manus meas. Pete gratiam ut cum munditie exteriore faciei, mundetur interius anima Tua.

Examen Conscientiæ.

Hic instituatur, quod est infra pag:

Sacrum.

Ubi datur pro sacro pulsus: cogita Te vocari ad Deum, ideoq; alacriter confer Te ad Templum. Tantisper ante templum subsistendo: Cogita te esse Publicanum, indignum ingressu ad interiora Templi.

Genuflectens in templo: adora Deum sub speciebus Eucharistiis existentem; adorationibus omnium Sanctorum, et Angelorum.

Fac intentionem pro sacro audiendo.

Introitum dicente Sacerdote ad altare, tu quoq;

cum omni intima humilitate eundem prosequare;
et dum interim demissis oculos versus terram: co:
gita te aspicere infernum, ubi tuus locus erit,
vel non.
Iis quæ elatiore voce dicuntur a Sacerdote: at:
tente audito, te ad sensum pietatemq convenien
accommoda, et puta, quod per Epistolam et E:
vangelium te Deus alloquitur.
Cum expanditur calix; expande tu cor tuum co:
ram Deo.
Cum oblatione Hostiæ; offer animam tuam Deo
cum omnibus potentijs: item cum oblatione Ca:
licis, offer quoq corpus tuum cum omnibus sen:
sibus tuis.
Dum manus abluit Sacerdos: Dole pro peccatis,
et pete ut suo sanguine te Christus abluat.
Dum dicitur: Orate Fratres: et Secreta: Sic etiam
offer Deo et Sacrificium et secreta interiora a:
nimæ tuæ tuasq interiores necessitates.
Ad Sanctus: Id ipsum ter repetes eo affectu
quo omnes Sancti et Angeli Deum in cælo laudant.

Orante secretò Sacerdote: Tu quoq; Deo commenda hoc, pro quo offers Sacrum: item recogrosce Charitatem Dei, quâ fecit ut Christus se nobis præsentem Sacramentaliter reliquerit, et videndum ac fovendum sub Speciebus Sacramentalibus.

Ad Elevationem Hostiæ: Adora Christum in ea existentem, Adorationibus omnium Sanctorũ et Angelorum, et pete per illam Charitatem, quâ se nobis in Eucharistia communicat ut Tuis et eorum pro quibus obtulisti Sacrum necessitati consulat. Idem facies petesq; ad Elevationem Calicis, per Charitatem illam, per quam Sanguinem suum pro nobis effudit; In utriusq; Elevatione addens, ut Regnum, Civitatem, domum in qua habitas, animam Tuam et eos qui præsentes adsunt Sacro, iuvet in necessitatibus eorum.

Post Elevationem Hostiæ et Calicis, dum orat Sacerdos secretò videbis quæ Tuæ sunt partes, tam erga Deum, quam mundum, cor

quam fervens erga eum; affectus quis? devotio:
nis sensus? et agnitâ tuâ erga Deum pietatis
inopiâ dolebis proponens emendationem invita:
bis B. V. Mariam, et SS. Patronos tuos,
praesertim eos, quorum in eodem templo sunt Re
liquiae et imagines, ut Te suis virtutibus o:
xornent, Deo praesente. Imo et ipsum sub spe:
ciebus Eucharisticis existentem Deum, ut ad cor
Tuum, sive sacramentaliter, sive spiritualiter
velit descendere, invitabis.

Communio sive actualis sive spiritualis debita
cum devotione peragatur, usque ad finem sacri.
Vide infra actus Communioni accommodatos pag:

Actiones Diei

Cura, ut iuxta Horas praescriptas omnes per
agas: Ad singulas horas post dictam salutatio:
nem Angelicam, statue Tibi Deum praesentem.
Dum accedis ad Librum aliquem legendum, dic:
Sit Deus benedictus; idem dic scripturus; ope:
raturus; visurus aliquid ut nimirum ad singu:

la verba, scripta, ad singulos motus manuum,
vel pedum, ad singula obiecta visa; sit Deus
benedictus:

Comestio.

In ea servabis decentem morum comitatem;
primum bolum quem ori infers, et primum po:
culi haustum; intinge in sanguine Christi: cu:
rabis ne sis e posteris eius in quem post buc:
cellam intravit Satanas. Finitâ comestione gra:
tias Domino Deo ages pro tui refectioné.

Recreatio.

Dum prodis recreationis causâ, praeter alias
intentiones; potes ita cor tuum coram Deo di:
latare; Domine volo ut ad singulos meos pas:
sus; in hac deambulatione factos; sis bene:
dictus. Videndo sylvas, prata, aquas, arenas
dic mente: quot in his silvis sunt, fuerunt et
erunt folia, in pratis quot gramina, et flo:
res; in campo quot arenae in aquis quot gut:
tae sunt, fuerunt, et erunt, toties; sit Deus

Benedictus.

Cœna.

In hoc idem observabis quod in prandio.

Somnus.

Examine Conscientiæ (quod infra pag: facto): protestare te nolle illa nocte, ullo peccato præsertim contra castitatem Deum offendere. Idem fac ad lectum, cum Sanctis, si quorum imagines et reliquias penes te habes.

Conscensurus lectum, eundem tu, et te ipsum S. Cruce signa addens: En, vitæ incertus, æternæq; salutis, intro sepulchrum. Ut decubuisti signa os, caput, cor, ✠ Sancta. Post cogitans aliquid de vita Christi junctis in Crucem manibus obdormias. De nocte quoties expergefactus fueris, dic:

JESUS, MARIA,
JOSEPH.

PRAXIS
Examinis Conscientiæ Matutini.
Cum Varijs Orationibus.

Adoratio.

Supplex toto me, adoro Te Unitrine DEUS Utinam ea adoratione quam Tibi Augustissima Mater Dni nri JESu Christi et omnes Sancti Tui exhibuerunt, exhibent, exhibebunt per totam æternitatem.

Gratiarum Actio.

Et Una cum hac Adoratione, summas Tibi affectu omnium Sanctorum, Seraphico, Mariano Theandrico, gratias ago: pro omnibus mihi et omni creaturæ Tuæ præstitis, præstandisq. æternum gratijs et beneficijs: præcipuè autem gratias Tibi ago quod me Creaveris, Redemeris in fide Catholica nasci, educari, et conservari volueris, et hac nocte a varijs periculis

matisq; praeservans, ad huius diei initium conservaveris.

Gloria Patri et Filio et Spiritui S. a me et ab omni creatura. Sicut erat in principio et nunc etc.

Invocatio S. Spiritus.

Veni Sancte Spiritus, Et emitte caelitus Lucis Tuae radium.
Veni Pater pauperum, Veni dator munerum, Veni lumen cordium.
Consolator optime, Dulcis hospes animae, dulce refrigerium.
In labore requies, In aestu temperies, In fletu solatium.
O Lux Beatissima, Reple cordis intima Tuorum Fidelium.
Lava quod est sordidum, Riga quod est aridum, Sana quod est saucium.
Flecte quod est rigidum, Fove quod est frigidum, Rege quod est devium.
Da Tuis fidelibus, In Te confidentibus, sacrum septenarium.
Da virtutis meritum, Da salutis exitum, Da perenne gaudium. Amen.

Hic examinetur Conscientia.

Contritio.

Iustissime et Dignissime Deus, Deus Misericordiae Bonitatisq; infinitae, doleo ex intimo et toto corde meo quod Te Deum meum qualitercunq; offenderim, doleo autem ut Petrus et Magdalena, non ob ulla damna mea, sed ob id

solum, quia dignitatem et Divinitatem Tuam summam offendi, quam summè amare debui et æstimare, quemadmodum nunc amo et æstimo, in æternumque amare et æstimare, atque in omni perfectione illi servire propono! O Utinam a me et ab omni creatura Tua nullo offendaris peccato.

Protestatio.

Ego protestor coram suprema Tua maiestate me; ne aliquo amplius, minimo etiam voluntariè commisso offendaris peccato omnes peccandi occasiones pro posse meo evitare velle, et ipsa re evitaturum, cum Tuâ efficaci gratiâ, quam supplex emendico, quia nihil boni sine Te (Creator) possum.

Oblatio Meritorum.

Quidquid verò boni à Te adiutus cogitavero dixero, fecero hodiè vel mali sustinuero, nil planè excipiendo etiam de iis, quæ natura mihi ordinavit facienda, imò et quidquid alii viventes cogitaverint, dixerint, fecerint, vel

mali sustinuerint

mati sustinuerint, totum hoc coniunctum cum meritis omnium Sanctorum B.V. MARIÆ, et Dñi nri JESV Christi Passione, Sanguine, omnibusq; eius infiniti valoris meritis offero ad Maiorem gloriam Tuam, omni laude dignissime Deus in Honorem Augustissimæ Matris Dñi nri Jesu Christi, in Honorem SS. Patronorum meorum præcipuè Vero:

Die Dominico.

In Honorem S. Petri, Pauli et omnium Apostolorum, Martyrum, Pontificum, Doctorum Confessorum, Virginum, Viduarum, et totius Curiæ triumphantis.

In Gratiarum actionem pro omnibus beneficijs Ecclesiæ Sanctæ præstitis et præstandis.

In Satisffactionem pro peccatis omnium, malè viventium Catholicorum,

In Impetrationem augmenti fidei, extirpationis Conversionis Paganorum et Hæreticorum; Exaltationis Sanctæ Romanæ Ecclesiæ; Concordiæ mutuæ Principum Christianorum, Summo Pontifici, gratiæ et

benedictionis Tuæ, tum et religuis Sacerdotibus san-
ctæ exemplarisq. vitæ, defensionis ab hostibus totius Chri-
stianitatis, et aliarum gratiarum, pro quibus impe-
trandis S. Mater Ecclesia orat, Tuq. orare vis et
quas eidem scis, vis, et potes conferre. Mihi vero
ut impetrem R.T.

Alia eodem Die.

In Honorem SS. Patronorum Poloniæ, S. Adalberti, Stanislai, Floriani, Casimiri, Kostkæ, et aliorum.

In gratiarum actionem pro omnibus beneficijs, Regno Poloniæ præstitis et præstandis; Sicut et pro pluribus reportatis ex hoste victorijs, præcipue Clocimenti Cudnoviensi pro fide Catholica in eo huiusq. conservata et alijs gratijs Tuis, quas nos aut nescimus, aut ingrati minus æstimamus.

In Satisfactionem pro peccatis totius regni.

In Impetrationem eidem gratiarum quas vis, scis et potes ei conferre: præcipue vero ut in eo fidem Catholicam conservare et augere digneris, defendas ab hostibus, pacem dones, pestem, famem, bellum, et occasiones offensarum Tuarum removeas.

Regi nostro omnem gratiam Tuam ad bene vivendum gubernandumq́, et utilia illi consilia, omnibusq́ Regni ordinibus tribuas, nec nos omnes in periculis constitutos deseras. Mihi vero ut impetrem etc.

Feria Secunda.

In Honorem SS. Apostolorum, Evangelistarũ, et illorum Sanctorũ qui in hac vita orabant pro animabus purgatorij.

In gratiarum actionem, pro commutatione pænæ æternæ in temporalem, omnibus animabus in purgatorio existentibus.

In satisfactionem pro peccatis Consanguineorũ meorum Parentum N.N. tum quoq́ aliorum N.N. vel si hi capaces non sunt, applico huic animæ, quæ minimũ ad exolvendum habet, et præsertim animabus eorum qui animas in purgatorio, quocunq́ modo iuvabant.

In impetrationem ut pænæ animarũ harum mitigentur, sentiantq́ refrigerium, ac peculiarem sui Angeli Custodis Consolationẽ, et tandem illis donas Requiem æternam Benignissime Iesu per pretiosũ Sanguinem Tuum. Mihi vero ut impetrem.

Feria Tertia.

In Honorem SS. omnium Patriarcharum, Prophe-tarum: prӕcipuè verò, S. Joseph, Annӕ, et Joa-chim Parentis Augustissimӕ Matris Dei, et omnium Christi Dni Mariӕ virginis Consanguineorum, Jo-annis Baptistӕ, Elizabeth, et reliquorum.

In gratiarum actionem pro hoc beneficio quod ba-rias Confraternitates tam vivorum quam mortu-orum constitueris.

In satisfactionem pro peccatis eorum, qui sunt in his Confraternitatibus, in quibus ego sum.

In impetrationem vivis omnibus (prӕcipuè verò N.) N. Gratiӕ, quӕcunque illis ad salutem obtinendam ne-cessaria est, quam illi hic, et nunc cupiunt sibi impetrari, defunctis verò requiem ӕternam. Mi-hi verò ut impetrem &c.

Feria Quarta.

In Honorem SS. Archangelorum, Michaëlis, Gabri-elis, Raphaëlis, Angelorumque omnium, prӕcipuè Cu-stodis mei.

In gratiarum actionem pro data nostri illis Custodia et commutatione pœnæ æternæ in temporalem, omnibus animabus purgatorij.

In satisfactionem pro peccatis animarum, eius præcipuè quæ auxilij indigentissima est, quæ devota fuit ad SS. Archangelos Angelosq; Custodes.

In impetrationem ut pœnæ animarum harum mitigentur sentiantq; refrigerium ac peculiarem sui Angeli Custodis consolationem. Mihi verò ut impetrem &c.

Feria Quinta.

In Honorem SS. Confessorum omnium tum singulariter eorum, qui devoti erant ad SS. Eucharistiam.

In gratiarum actionem pro Sacramentis in communi, in particulari verò pro hoc beneficio summo, quod nobis Corpus in cibum, et Sanguinem Dñi nri Jesu Christi in potum benignissime Deus dederis, et pro omnibus gratijs agonizantibus hodie, hac hebdomada et toto mortis tempore præstitis et præstandis.

In satisfactionem pro peccatis omnium, hodie et

hac Hebdomada agonizantium.

In impetrationem illis huius gratiæ, ne absq Sacramentis Eucharistiæ, Pænitentiæ, Extremæ Unctionis, et Vera Contritione moriantur. Amoreq Tui peto o Deus Clementissime miserere illorum, ne permittas perire animas Sanguine Dni Nri JEsu Christi redemptas. Adiuva eos efficaci gratiâ Tuâ, contra omnes dolores et insidias Diaboli. Quod omnibus quidem propter Amorem, gustum, et gloriam tuam cupio et postulo, illis tamen præcipuè, qui devoti erant ad SS. Eucharistiam, qui orabant pro agonizantibus Vel motivo erant Vt alij orarent. Mihi Verò Vt impetrem &c.

Feria Sexta.

In Honorem SS. Martyrum, tum præcipuè illorum, qui amatores erant Passionis Christi.

In gratiarum actionem pro redemptione nostra et omnibus a Christo Dno susceptis laboribus et doloribus.

In satisfactionem pro peccatis tam agonizantium quā

defunctorum omnium in communi, sed tamen specialiter eorum qui devoti erant ad SS. Passionem Tuam, qui nulla suffragia ex hoc mundo habent. Tum quoq; et in satisfactionem eorum, qui in peccatis mortalibus existunt, ut his impetrem ad Te Conversionem, quam hodie Latroni in Cruce pendens Dnus nr Jesus Christus dedit. Agonizantibus felicem mortem et contritionem, per mortem Jesu Christi. Animabus verò in purgatorio requiem aeternam, idq; postulo et reliqua omnia bona, his et omnibus per mortem et sanguinem Dni nri JEsu Christi, qui pro nobis omnibus hodiè, superabundanter effusus est. Mihi verò ut impetrem &c.

Die Sabbatho.

In Honorem specialissimum, Augustissimæ Dei Matris et SS. omnium Virginum, præcipuè earum quæ hic viventes eandem Augustissimam Dei Matrem præcipuo venerabantur cultu.

In gratiarum actionem pro omnibus gratijs, eidem pretiosissimæ Virgini collatis, et illius cultoribus præstitis,

praestantisq;
In satisfactionem eorum seu vivorum seu mortuorum, quibus ipsa Augustissima Parens vult applicari aut applicat, si vero meæ relinquit dispositioni, applico illis, qui devoti sunt erantq; ad Beatissimam Virginem.
In impetrationem vivis felicis mortis et omnium gratiarum ad salutem necessariarum, defunctis etiam ut impetrent requiem æternam. Mihi vero ut impetrem [illegible]

Intentio Perfectissima.

Sanctissima Trinitas Deus meus, Pater, Fili, et Spiritus Sancte, volo esse agere et pati omnia hac die per gratiam Tuam, sine quâ nihil sum, nihil possum: ex deliberata voluntate mea, iuxta voluntatem Tuam, propter voluntatem Tuam; affectu, gustu, corde Tuo Divino, amico autem et sponsali meo, adæquatè obligationi et capacitati meæ, in mea et omnium etiam creaturarum personam proq; omnibus illis, sacrificium et holocaustum

ex me et omnibus creaturis Tibi faciendo, hocq[ue]
cum omni intentione et extensione affectus et exces-
sus, omnis potentiæ et possibilitatis meæ, in omni cir-
cumstantia, conditione, propositione abyssaliter, inces-
sabiliter, inexplicabiliter, infatigabiliter, cuncticre-
atè, cunctibeatè cunctiseraphicè, Marianè, Chri-
stiformiter, Christiformiter Divinè, unitè ad meri-
ta Sanguinis Jesu Christi, eiusq[ue] pretiosissimæ
Matris, nec non Sanctorum omnium, iuxta mentem
et gustum Divini cordis Tui amandæq[ue] Tuæ
Voluntatis, absq[ue] desiderio meriti et cuiuscunq[ue] bo-
ni, atq[ue] commodi mei, quatenus mei, desperativè
prorsus de me, sperativè in te solo, cum expecta-
tione et præparatione ad solam rationem confu-
vel linguæ ingratitudinis, contemptus, sterilitatis
impendiq[ue] ab hominibus, ad Confusionem faciei me-
æ ad spem et amorem Crucis, ad mensuram digni-
tatis Tuæ, debiti verò mei, ad mensuram amabi-
litatis Tuæ, amoribilitatis verò meæ in finem Ado-
rationis, gratiarum actionis pro N. N.: satisfactionis

pro N. N. impetrationis N. N. imitationis S. N. N. quantum Tu scis et vis, supplementum damni debitiq; omnis, tanquam primum et ultimum efficacemq; salutis meæ, laudis vero Tuæ medium, semel pro semper cum abyssali reverentia præsentiæ Tuæ digne Te digno mercede Tua et Christi et Matris ejus, et omnium electorum, omniumq; creaturarum Tuarum, pro omnibus bonis et obsequijs circa et erga me, toto me totoq; Te, ut Tibi placeam, quia Tu mihi places, ut mihi et omnibus ita placeas, ut Tibi omnes placeant, amplius, et amplius; ut denique sis id quod es, Sanctissima Trinitas Deus meus et omnia.

Amen.

Commendatio Sui.

Totum me omnesq; animi potentias actiones earum, officia mea, et omnia in Tuas trado manus Deus omnipotens, Conserva, adjuva, defende me ab omni malo peccato præcipuè et ab insidijs Diaboli sicut vis, scis, et potes.

Actus
Charitatis erga Deum.

Amas me mi Deus, et ego non amo Te, amas me amore infinito, et ego finitum amorem nego Tibi, Tu me amas summè malum, et ego Te non amo summè bonum, et quamvis non amares me, ego nihilominus amare debeo Te, quia dignus es. Amo ergo Te, non quia amas me, sed quia dignus es ut ameris à me. Volo Tibi mi Deus omne bonum, et quia nihil est melius ipso Te, voli Tibi Teipsum, volo Te id esse quod es, præfero Te omni enti Creato, omni bono et dono Tuo etiam supernaturali, et si alterutrius iactura facienda est vel Tui vel omnis Creaturæ, pereat Creatura, Te volo quia dignus es. Urere me ad amandum Te mi Deus; ecce exuere totum meum esse, omne meum agere et pati propter amandum Te detestor, quia dignus es. Non da mihi quidquam mi Jesu, non da ullum in vita solatium,

nec ullum talentum tam naturale quam superna:
turale, non da gratiam habitusq; alios bonos non
da ipsam supernaturalem beatitudinem, visionem
scilicet Tui, ego tamen Te amo, et amabo quia dignus
es. Si praescivisti me mi Deus damnandum, si
ab aeterno reprobasti me, si Te o Amor meus per
aeternitatem non vis amari a me, concede saltem
ut per hanc temporaneam vitam meam, usq; ad
ultimum spiritum incessanter amem Te, quia
dignus es. Ita Te mi Deus per singula momenta
amare volo cupioq; ut omnis motus meus sit
contestatio huius mei actus: Quia dignus es.

Protestatio

De constanti perseverantia in fide Catholica.

Domine JESU Christe Creator et Redemptor me:
us, Confiteor ego coram Te hodie toto corde ac
ore, uti vides simplici et candido, protestorq; apud
Te, cui nihil occultum est, me Fidem Catholicam
quam docet Tua S. Romana Ecclesia, tenere constan:

tissime, et ab ea nolo deficere in æternum. Quod si
(absit hoc o Deus meus per Misericordiam Tuam Te
rogo) subita mors aut repentinus aliquis casus,
vel ingruens aliqua tentatio adversarij, aut erro:
nea malignaq; cogitatio mihi mentem præoccu:
paverit, sive deliquium rationi iniecerit, simulq;
fides hæc salutaris detrimentum aliquod ac vim
se pati præsenserit: Tu misericordiarum Pater beni:
ce, dispones interea de creatura Tua, et dexterā
Tuam cadenti suppones, ne collidatur in æternum.
Recordaberis o Domine hujus istius Orationis me:
æ, quam in conspectu Tuo nunc effundo, et Confes:
sionis meæ quam nunc facio: et misereberis o Sal:
vator animarum. Protestor etiam coram Te o San:
ctissima Virgo MARIA Patrona mea singularis,
et coram exercitibus ~~Angelorum~~ ac Curia cœle:
sti universa, me velle in eadem Fide sacrosancta
et Ecclesia animam deponere. Ago insuper pæni:
tentiam, pro universis peccatis præteritis; et præ:

ribere satisfacereq cupio, dum vita superstes erit, semper. Et humiliter postulo ut cum ego poenitentiam praesentem, et Confessionem fidei facio si mors interea reiterationi et emendationi obicem imposuerit, Ut Tu o Deus Misericors secundum multitudinem miserationum Tuarum, et pretium incomparabile Redemptionis nostrae, me miserum pro Tuo agnoscere nec relinquere sed salvare velis, per Misericordiam Tuam cuius non est finis Amen.

Oratio ad Deum Omnipotentem

I.

Quia principium es omnium Dulcissime Amor mi JESU Te toto animo corporeq prostratus adoro. Assumo omnes omnium creaturarum affectus; ijsq Te nunc colo, veneror, adoro hancq adorationem in aeternum continuo. Offero Tibi sincerissimo amoris et reverentiae affectu, quidquid habeo facultatum, sive illae extra me sint,

sive in corpore, sive in anima, totum quidquid est
a Te mihi concessum, Tibi reddo, consecro, devoveo.
Vota omnia quæ unquam emisi, desideria quæ un:
quam habui, habeo, et habiturus sum: quidquid
fecisti quidquid potes, quidquid es, hæc omnia
si haberem Tibi libens redderem. Quòdsi mihi
tot vitæ forent, quot in mari guttæ, quot in
mundo atomi, si tot animi, tot voluntates,
eas omnes Sanctissimæ Voluntati Tuæ submit:
terem. Opera igit, actionesq meas hodiernas,
tam internas, quam externas, parvas et ma:
gnas; Tibi; Tuum obsequiu honore et gloriã
desiderans, consecro et offero: per omnes mise:
rationes Tuas supplicans, ut quidquid hac die
et omni æternitate egero, illud cedat purè ad
gloriam nominis Tui et gustũ Divinissimi Cordis Tui.

Oratio II.

Concede mihi Misericors Deus, quæ Tibi placita

sunt ardenter concupiscere, prudenter inuestigare
Veraciter agnoscere, et perfectè adimplere ad lau:
dem et gloriam nominis Tui. Ordina statum
meum, et quod a me requiris Vt faciam, tribue
Vt sciam, et da exequi sicut oportet et expe:
dit animæ meæ. Da mihi Dñe Deus meus
inter prospera et aduersa non deficere, Vt in
illis non extollar in istis non deprimar, de
nullo gaudeam Vel doleam nisi quod ducat ad
Te, Vel abducat a Te. Nulli placere appetã
Vel displicere timeam, nisi Tibi. Vilescant
mihi Dñe, oïa transitoria, et chara mihi sint
omnia Tua, propter Te et Tu Deus meus
præter omnia. Tædeat me gaudij, quod ē si:
ne Te, nec aliquid cupiam, quod ē extra Te.
Delectet me Dñe labor, qui est pro Te; et tædi:
osa sit mihi omnis quies, quæ ē sine Te.
Frequenter da mihi Domine, cor ad Te dirigere

et in defectione mea,

et in defectione mea cum emendationis proposito, dolendo pensare. Fac me Dñe Deus obedientem sine contradictione, pauperem sine murmuratione castum sine corruptione, patientem sine abiecti-one, humilem sine fictione, hilarem sine dissolu-tione, tristem sine deiectione, maturum sine gra-vitate, agilem sine levitate, timentem sine de-speratione, veracem sine duplicitate, operantem bona sine præsumptione, proximum corrigere sine elatione, ipsum ædificare verbo et exemplo, sine si-mulatione. Da mihi Dñe Deus cor pervigil, quod nulla abducat a Te curiosa cogitatio; da no-bile, quod nulla deorsum trahat indigna affectio; da rectum, quod nulla obliquet sinistra intentio; da invictum, quod nulla frangat tribulatio: da li-berum, quod nulla sibi vendicet perversa et vio-lenta affectio. Largire mihi Dñe Deus meg. intel-lectum Te cognoscentem, diligentiam Te quærentem,

sapientiam te invenientem, conversationem tibi placentem, perseverantiam Te fideliter expectantem, et fiduciam Te finaliter amplectentem: Tuis pœnis configi per pœnitentiam, Tuis beneficiis uti in via per gratiam, et tandem Tuis gaudiis in patria perfrui per gloriam. Amen.

Oratio III.

Domine noverim me, noverim Te, nec aliquid cupiam nisi Te, oderim me, et amem Te, quidvis agam propter Te: humiliem me, exaltem Te, nihil cogitem nisi Te: mortificem me et vivam in Te, quæcunque veniant, accipiam a Te: persequar me, sequar Te, semper optem sequi Te: fugiam me confugiam ad Te, dignus sim defendi a Te: timeam mihi timeam Te, simque de electis a Te: diffidam mihi fidam in Te, obedire velim propter Te, in nullo deficiam, nisi in Te; aspi-

ce me ut diligam Te, voca me ut videam Te, et in æternum potiar Te. Amen.

Oratio IV.

O Deus meus dulcedo ineffabilis, verte mihi in amaritudinem omnem dulcedinem et consolationē carnalem, ab æternorum amore me abstrahentem, et ad se intuitu cuiusdam boni præsentis delectabilis malè allicientem. Non me vincat Deus meus, non me vincat caro et sanguis, non me decipiat mundus et brevis gloria eius, non me supplantet Diabolus et astutia eius; da mihi fortitudinem resistendi, patientiam tolerandi, constantiā perseverandi. Da pro omnibus mundi consolationibus, suavissimam spiritus unctionem, et pro carnali amore, Tui nominis infunde amorem.

Oratio V.

Dulcissime Dñe JESU Christe, in unione illius charitatis, quâ Te ipsum Patri obtulisti in mortem,

offero Tibi cor meum. Ut de me, et per me fiat bene-placitum Tuum, eligo et desidero, quantumlicet ad-versa morbus, et mors instent, et me totum fi-delissimæ providentiæ, Sanctissimæq Voluntati Tuæ committo. Spero enim, et rogo, Ut me et omnia, quæ circa me sunt Tu dirigas, ad gloriã Tuam et animæ meæ salutem. O JEsu et Ma-ria, Amores mei, sinite pro Vestro amore et pati et mori, non sum meg amplius sed Vester totus.

Oratio VI.

Suscipe Dñe Universam meam Libertatem, ac-cipe memoriam intellectum atq Voluntatẽ omnem quidquid habeo Vel possideo, quidquid mihi largitus es: id Tibi totum restituo, ac Tuæ pror-sus Voluntati trado gubernandum, amorem Tui solum cum gratia Tua mihi dones, et dives sum satis, nec aliud quidquam Ultra posco.

Oratio ad B. V. MARIAM

I.

Ad Sanctitatis Tuæ pedes, dulcissima Virgo Maria, corpore prostratus et corde supplex oro, ut aliquid a Te rogare me doceas, quod Te audire et Filium Tuum exaudire delectet. Indignus sum gratiâ, et cunctis miserationibus minor. Peccatis meis obstantibus, a Te Sanctissima audiri, et a Filio Tuo benignissimo exaudiri non mereor. Noli tamen ad Te clamantem et vitam emendare cupientem, pia, repellere. Memorare piissima, non esse auditum a sæculo quenquam ad Tua currentem præsidia aut Tua petentem suffragia a Te derelictum. Tali animatus confidentiâ, ad Te Virgo Maria confugio, ad Te curro, ad Te venio, coram Te gemens et tremens assisto. Noli Virgo Immaculata a me peccatore faciem Tuam

abscondere, sed ad me clementer attende. Noli Mater omnium ab omni benignitate Tua me excludere: sed benigne fac mecum propter nomen Sanctum tuum. Noli Mater gratiæ Filij Tui gratiam mihi denegare: sed gratifica me illi gratiæ, quam gratia plena genuisti. Noli stella maris diu me aberrare a via lucis permittere, sed splendoris Tui directione erue me a peccatorum caligine. Noli porta cœli ob scelera mea jugiter obserari, sed reporta me ad portam gratiæ, a qua ingratus exivi, per quam Tu mundo vitam, et salutem reportasti. Noli Regina gloriæ, ob Tuæ Celsitudinis gloriam, mei peccatoris oblivisci, sed memor esto fragilitatis meæ, et adjuva me, propter magnitudinem gloriæ Tuæ. Imò noli Regina Misericordiæ, in me misero peccatore, antiquæ

misericordiæ Tuæ nomen amittere, sed de multitu:
dine miserationum Tuarum miserere mei. Noli
quæso clementissimas aures Tuæ pietatis, ob ingra:
titudinem meam, ad clamorem meum claudere.
Noli misericordes oculos Tuos a me spes misero:
rum avertere. Noli solitam pietatis Tuæ manu
retrahere, sed tolle quod metuo largire quo ca:
reo indulge quod offendo. Salva me Salvatrix,
redime me Redemptrix. Peccata mea me
gravant mundus involvit caro premit hostis
insidiatur ut rapiat hora mortis et sententia
iusti Iudicis terrent me. Peccata habeo me:
rita nescio; sed Tu adiutrix fortis in tribu:
lationibus, adesto meis doloribus, tantis consule
periculis: aliud enim refugium nescio post Fili:
um Tuum. O benignissima peccata mea dele
munda me, ablue me, cor liquefactum spiritu hu:
milia, carnem castifica, in bono propositum meum

confirma, hostem remove, redde mihi innocen:
tiam vitæ, reduc me in sinum gratiæ, rege me
ne ruam in mortem animæ, vel opprobrium fa:
mæ, et si cecidero me erige. Mores actus
et vitam meam corrige; in omni adversitate mea
adiuva me; in cunctis agendis dirige me.
Deo placita doce me obtine mihi spatium et
locum pœnitentiæ; in hora exitus mei oct mors
mihi digneris adesse; tremendam Iudicis sen:
tentiam in mansuetudinem converte: perduc
me ad beatæ visionis præmium, et regnum
gloriæ; Almæ Trinitatis faciem sine felicita:
tis fine perfruendam, mihi placabilem ostende:
o Pia, o Clemens, o Dulcis Virgo Maria.

Oratio II.

Sanctissima Virgo, Mater et Domina mea
clementissima, ego M. C. licet undequaque pu:

vissimo conspectu Tuo indignissimus, fretus tamen Materna pietate Tua ac impulsus Tibi serviendi desiderio, coram Benedicto Filio Tuo, et Curia coelesti universa dedico me Tibi in servum ac mancipium perpetuum, et promitto me nunquam Te o piissima Mater derelicturum, nec contra Te aliquid unquam dicturum aut facturum, neque permissurum ut a meis subditis vel meae curae commissis aliquid unquam contra Tuum honorem agatur. Insuper spondeo, voveo, ac iuro, me iuxta Summorum Pontificum Pauli **V**, Gregorij **XV**, Alexandri **VII** Constitutiones, velle pie credere, firmiter tenere, atque asserere Te absque originalis peccati macula esse conceptam, nisi aliter a Sede Apostolica definitum fuerit. Obsecro Te igitur per Sanguinem Dni Jesu Christi Filij Tui, ut me in servum, ac

mancipium perpetuum admittere digneris adsis mihi in omnibus actionibus meis, nec me deseras in hora mortis meæ. Amen.

Oratio ad S. Angelum Custodem.

Observo Te Angelice Spiritus, Custos ac Tutor meus fidelis, ut me custodias ac protectioni Tuæ ex divina bonitate commissum, in via pacis, prosperitatis et salutis hodie semperque dirigas; atque ab omni Spiritu malo, gravique tentatione defendas. Nosti enim dulcissime Custos, quia conditus sum ad Dei ipsius nostri Creatoris imaginem; redemptusque quoque pretio tam magno id est Christi Sanguine de potestate Satanæ. Tibi vero Dei providentia in curam et tutelam traditus. Et quorsum hæc omnia nisi ut non perderet hostis invidia, quem tanta circumdat Dei bonitas et clementia. Adsiste Tu ergo mihi fideli custodia, ne frustrentur in me tantæ divinæ bonitatis insignia.

Rogo Te Charissime Angele, per amorem Clementissimi Dei, quo cæteris Angelis reprobis de fastigio felicita-tis suæ per superbiam corruentibus, tu una cum bonis in gratia et gloria servatus es; precor inquam ut et ego Te favente sentiam efficax Dei auxilium, quo server a lapsu et periculis, in gratia verò bonisque operibus, et Dei creatoris mei cultu et amore con-stans permaneam; donec ad visionem ejus in cœlesti patria perveniam, eumque una Tecum et Sanctis o-mnibus laudem per omnia sæcula. Amen.

Oratio ad S. Patronos.

O Sancti Patroni mei, mihi singulariter Electi et Dilecti: Commendo me vobis ex toto corde per amorem Dñi Nři Jesu Christi, et rogo vos per singularem illam et ineffabilem Dei Omnipoten-tis bonitatem et misericordiam: qua vos ab æter-no sibi elegit amicos et gloriæ ac regni sui præ-

destinavit haeredes. Obsecro Vos quoque per copiosam illam et efficacem Dei gratiam: qua Vos in Via velut Vasa misericordiae praemunijt et praeparavit, ad gloriam. Vos enim etsi in hac Valle miseriae et fragili carne constituti attamen induti Virtute de coelo adversus omnes hostes Vestros stetistis immobiles, nec Ullis mundi insidijs, aut carnis illecebris, aut Daemonis artibus a charitate Christi Jesu potuistis separari: sed illi in finem et mortem Vsque constanter adhaesistis, ideoque velut invicti pugiles, nunc cum Christo Duce Vestro regnatis et triumphatis in gloria. Congaudeo et congratulor ex animo gloriae et felicitati Vestrae, Deumque laudo qui Vos ita dilexit, et exaltavit, o Sancti Patroni mei; sed interim suspirat et anhelat, ad Vos gemens ac tremens anima mea, inter tot hostes et salutis discrimina, rogans Vos per Divinae Misericordiae Viscera et supre-

ma illa, quibus nunc in cœlis fruimini, gaudia; ut
mei clientis vestri memores apud Altissimum, tanquam
Patroni fideles, obtineatis mihi efficacem Dei gra:
tiam, qua et ego sequar vestigia vestra, et forti:
ter hostibus meis, Mundo, carni, et Dæmoni re:
sistam: nec ullis unquam ipsorum insidijs viribusq;
succumbam; sed Christo Salvatori meo in mortibus
exemplo vestro constanter adhæream, et sic vitam
hanc mortalem instituam, ut nunc vobis in gra:
tia, et tunc coniungar in gloria, et Deum unà vo:
biscum laudem, per omnia sæcula. Vos igitur Sanctis:
simi Patroni Patronæq; mei, singularem mei cu:
ram hodie et semper agite, intercedite pro me
ne ullo hodie et totâ vitâ Deum offendam
peccato, adiuvate me in omnibus actionibus meis,
nec me deserite in hora mortis meæ quod a vo:
bis per hanc gratiam, quâ inter beatos electi e:

stis, et amorem quo nunc Deum vestrum amatis amabitisq, æternum, supplex postulo.

Benedictio Patris et Filij et Spiritus San: cti, descendat super me et maneat semper

Amen.

His absolutis, addatur 3 Pater et Ave et Salve Regina cum sua Oratione.

Tum et Litania de SSmo Nomine Iesus.

ACTUS
Perfectus
Charitatis erga Deum.

Deus Charitas amata et amanda, per Deum Charitatem Incarnatam et cum ipso, et in ipso ac membris suis.

Deus Charitas, quam perfectè quam consummatè amanda es, quæ sic amata es a Tuo Filio, Deo Charitate Incarnata amaris et amaberis in æternum, quamdiu Tu cum illo es et eris Deus Charitas! Amavit Te ille propter Te, pro se et omnibus membris suis, amat et amabit toto se omni suo esse Theandrico, perfectè et consummatè, perdendo et consumando, et consumendo totum se, toto se, propter Te, in summo cum summo, et per summum dolorem, contemptum et paupertatem, quæ amplexa

est, ad exinaniendum perdendum consumendu' se propter Te Deus Charitas, idq primum in se, in tota vita sua, toto ac desiderio summè insatiabili, re ipsa et effectu summè infallibili Tibiq soli ac illi toto. In coena ultima oblatione et consumptione sui incruentâ. In morte im̃olatione et consumptione sui per ipsum et crucifixores suos cruenta. Post mortem in altari similiter immolatione et consumptione sui, per se et sacerdotes Tuos incruentâ. Deinde in suis membris sanctis martyribq oblatione et consumptione cruenta. In Confessoribq et Virginibq incruenta. Demum in æternitate, sic se, in se, ac membris suis, perditum et consumptum semper repræsentando et approbando coram Te, atq perdendum se, et suos sine fine offerendo Tibi propter Te, ut Tu Deus Charitas sicut es

in Te, ita sis per ipsu'

in Te, ita sis per ipsum, et cum ipso, et in ipso, ac membris suis, quoad caput es Deus Charitas. Ita Tuum hoc Verbum, a Te Deo Charitate dictum et genitum, semper toto se sicut est, dicit ad Te: Volo Deus Charitas, per totum me ipsum, et cum toto me ipso, et in toto me ipso, ac membris meis omnibus, quorum caput sum, Te sicuti es Deum Charitatem esse. Et haec est Charitas in Verbo Filio quoad Te soli digna Te Deo Charitate. Hanc Tu Deus Charitas propter Te, Ut amem et amaris digne, Te mihi et omnibus donasti in Filio Verbo Tuo, quod caro factum est, pro me et pro omnibus. Et hac ego iam meâ et Tuorum omnium Charitate, Volo nunc et semper cum suis omnibus amare Te, propter Te.

Volo igitur inprimis, in Missæ Sacrificio, hodie

et toties quoties a me offerendo in quo adiuncto
et adunato omnibus sacrificijs cruentis, ac incruentis
Filij Tui, in se et per se in membris suis, ac per illa
peractis, et peragendis in æternum. Volo inquam
transsubstantiare Verbis, et in persona eiusdem
Filij Tui Dni nri Iesu Christi Charitatis Incarnatæ
pro nobis, et nostra facta Voluntate et efficientia
illius omni, cum ipsius persona mihi impersonata
et impersonanda, substantiam panis in substan:
tiam Corporis eius immediate et formaliter ex
vi Verborum ipsius a me in illum impersonato
et impersonando assertive, ubi ab illo profe:
rendorum, mediate vero ac concomitanter in
substantiam Sanguinis eius, Animæ et Divi:
nis cum persona eiusdem ac natura Divina.
Similiter substantiam vini in substantiam
Sanguinis eius, immediate et formaliter ex vi

Verborum ipsius, a me in illum impersonato et impersonando assertive, Uti ab illo proferendo vero: mediate vero ac concomitanter, in substantiam corporis eius, Animæ et Unionis cum persona eiusdem ac natura Divina. In Nomine Tuo o Deus Charitas! et in Nomine Tuo Unius in Te Trinitatis Patris, et Filij et Spiritus Sancti.

Volo autem sic incruente eum immolando perdere Tibi propter Te Deus Charitas: Imo. Ut per ipsum sic immolatum et perditum, et cum ipso et in ipso repræsentetur Tibi propter Te illud cruentum in Cruce, eiusdem Charitatis Incarnatæ Sacrificium. 2do. Ut per ipsum et cum ipso, et in ipso, repetatur et perficiatur illud incruentum eiusdem Charitatis Incarnatæ Sacrificium, in Ultima cœna in tota vita sua, et post mortem in militante Ecclesia peractum, et

ad finem mundi peragendum, ac in triumphante
demum Ecclesia, æterna ac beatifica memoria, desi:
derio et approbatione in æternum continuandum.
3tio Ut per ipsum fiat testimonium altissime divinu
fidele ac infallibile, supereminentissimæ excellentiæ
dominij Charitatis Tuæ super omnia superdignis:
sime in omnia quæ sunt abs. 4to Ut per ipsum
fiat testimonium summe divinum, summe fidele ac
infallibile dignum ter omnimodæ subiectionis et
Charitatis in Te, digna Te Tibiq debitæ, ab omni eo
quod est a Te. 5to. Ut per ipsum sit Tibi Deo Cha:
ritati, Patri omnipotenti in Unitate Spiritus Sancti,
pro omnibus ex omnibus in omnibus a Te datis
et dandis omnis honor et gloria benedictio gra:
tiarum actio amor, æstimatio, glorificatio congra:
tulatio superexaltatio, digna Te Tibiq debita
nunc, et per omnia sæculorum sæcula. 6to Ut per

ipsum fiat, eidem inprimis ipsi Charitati Incarnatæ pro nobis, et animæ ipsius, ac toti humanitati, deinde Dignissimæ Virginæ Mariæ, Matri eiusdem charitatis Incarnatæ, cum Sanctis omnibus, omnis honor et gloria benedictio gratiarum actio amor æstimatio, glorificatio, congratulatio, superexaltatio, digna Te Tibiq; debita, nunc et per omnia sæculorum sæcula. 7mo Vt per ipsum fiat Tibi Deo Charitati, Patri Omnipotenti, in Vnitate Spiritus Sancti, omnis digna Te, Tibiq; debita satisfactio, satispassio, compensatio, vigorosa et omnimoda restitutio et redditio omnis debiti, pro omnibq; Tuis debitoribq; præsertim hodie pro NN. idq; ex opere operato, pro tota Tua Ecclesia, ex opere operantis Ecclesiæ: tum etiam pro N, ex opere operantis mei ipsius, omni conditione ad hanc applicationem, necessaria coram Te semper præ:

supposita. Suo ut per ipsum fiat ad Te, summè digna Te et efficax quantum est in se, Oratio, postulatio, observatio et impetratio omnium bonorum à Te opportunè conferendorum omnibus hodie prodesse possim ex opere operato soli Ecclesiae, ex opere operantis eiusdem, et ex opere operantis mei ipsius, N. et N. si et inquantum coram Te credis esse necessarium et hos ad illa capaces.

Volo deinde in Sacra Communione prendere Filium Tuum, Verbum, Deum Charitatem Incarnatam, perdere propter Te Deus Charitas et crucinarire corporaliter quoad esse Sacramentale eiusdem, ac repraesentativè quoad esse Physicum ipsi Deo, consumendo ipsum calore meo naturali, ac omni fervore Charitatis in Te. In nomine Tuo. Volo autem sic eum consumendo in me perdere Tibi, et propter Te, Imo ut illa omnia supra dicta, per

Ipsum, et cum Ipso, et in Ipso fiant Tibi Deo Cha-
ritati, Patri Omnipotenti in Unitate Spiritus Sancti
et omnibus propter Te. 2do Ut ego iam non sim
ego, sed ille, sed Unus et idem cum illo, idq[ue] So-
lo fiat, Uniendo me illi, ut membrum capiti, spi-
ritu et corpore, et toto me, immiscendo ac incor-
porando illi me; immutando me in illum, ut dixit
et promisit suo Augustino: Voto et praeparatione
animi, transsubstando me in ipsum substantialiter; ap-
probando mihi omni iure Ipsum, donatum mihi
a Te et a se: imitando ipsum in induendo et fa-
ciendo ea omnia, quae ipse induit, et fecit pro me
propter Te. denum impersonando eum mihi, o-
mnibus meis, etiam visioni beatificae, sive iure, sive
gratis, quantumcunq[ue] mihi a Te conferendae ac in-
personando me illi omni modo, et iure imperso-
nationis eius in me et mei in ipsum transfuso et tran-

fundendo etiam per ipsiusmet Sanguinem pretiosissimum.
3tio, Ut Ipsi per illum Ipsum, pro illo ipso gratias agam.
4to Ut ab illo Ipso et per illum a Te impetrem
omnia dona Tua opportuna omnibus speciali amore
Illi et Tibi Deo Charitati meum coniunctis mihi
quoquo modo commendatis. 5to Ut per Ipsum, et
cum Ipso et in ipso accepto a Te Deo Charitate toto:
tuum calicem, omnis vitæ ac mortis, gratiæ et gloriæ
mihi commensuratæ, semel pro semper.
Volo item totum hoc, quod sacramentaliter factum est,
fit, et fiet, fieri spiritualiter, id est omnimoda in:
personatione et approbatione omni, eiusdem Filij
Tui, Verbi Dei, Charitatis Incarnatæ, et omnium
membrorum eius, idque a me per Ipsum, et cum Ipso ac
membris suis: omni momento, in vita, morte et post
mortem in æternitate: modo et fine omni ad nor:
mam præcedentium, propter Te Deus Charitas.

Volo similiter perdere et consumere, perdi et consumi a me et ab oībus in me, et in oībus membris suis, idem caput omnium in domo Tua quæ e' Militans atq Tri:umphans Ecclesia, Charitatē ingua incarnatā Filium Tuū Dnū nrū Jesū Christū, perdendo et consumen:do me, cū oībus membris ejus per Ipsū, et cum Ipso et in Ipso, omni summo dolore, summo contemptu, sum:ma ~~paupertate~~ paupertate: idq desidero postulatione, et ipso effectu, quantū Tu dederis, et per statū Vocationis meæ Volueris: in Vita, morte, et post in æternita:te: omni momento modo et fine, ad normā præce:dentū. Unicò hoc adhuc fine adiecto, Ut per hæc oīa sive mea sive aliorū, augeat Thesaurꝰ bono:rū in Ecclesiá sive domo Tua, propter Te Deus Charitas.

Quia verò Deus Charitas, ab eodē Filio tuo Dnō nrō Jesu Christo, Deo Charitate Incarnata non solum

omni esse suo, sed adhuc omni eiusdem non esse, quod volu-
luit et esse potuit, ut non esse citius Incarnatus, non esse
diutius mortalis, non esse plura actu passus etc. Tibi
nota; et illo eius non esse, quod noluit, aut non potuit
non esse Sanctus etc. Tibi nota, quia in quantum sic ama-
ta est Dei Charitas, et a nobis per Ipsum et cum
Ipso, et in ipso ubi membris eius amanda es.
Volo igitur et sic amare Te, propter Te, omni scilicet
Tibi noto non esse ipsius mei, et omnium membrorum eius
per Ipsum, et cum Ipso et in Ipso omni momento
in vita, morte, et post mortem in aeternitate; modo
et fine, ad normam praecedentium omnium.
Volo denique actualissima et eo ipso quia Deus es, et
quia, et quia haec ego aut cogito, aut dico aut
circumfero, imò quia sum et in me aliquid est
in omnibus. Volo in quantum haec omnia semper fieri. Amo
a me et ab omnibus. Zelo per Ipsum et cum Ipso

et in ipso Deo Charitate Increata omnimodè imper-
sonatè. 3tio cum augmento maximo, eiusque ex infi-
nito desiderio, quoad intensionem et extensionem omni-
modam Te Deo Charitate dignam Tibique debitam. 4to
cum proposito et desiderio insatiabili communicati-
onis huius actus Charitatis, in Te Deum Charitatem
primam et omnem, omnibus inprimis Sacerdotibus Re-
ligiosis ex toto, alijs verò ex parte, quibus et quan-
tum cum spe fructus in Spiritu, et auxilij sui pru-
denter et commodè potero. 5to cum aversione
ab omni respectu mei ipsius, et conversione totali
in Te Deum Charitatem, Te ipso dignissimam, in
Teipsum solum, totum me, sic Tibi soli intentum, meique
prorsùs oblitum totaliter projiciens, securus quia non subs-
trahes Te, qui Deus Charitas es. 6to vivendo
posthac amplius et amplius, huius actus Charitatis spi-
ritu, aut saltem vivere proponendo, desiderando, et pro

infirmitate ad minimum conando. Imo hæc omnia in hoc et cum hoc actu, soli Deo Charitati Incarnatæ, ut capiti et primo fonti nostro, ex Te Deo Charitas, tum deinceps ut eidem proximæ aquæductui Dilectissimæ Virgini, Matri amabilissimæ eiusdem Charitatis Incarnatæ, per SS. meos Patronos, ad me etiam minimum omnium membrorum suorum et indignissimum derivanti, adscribendo. 8vo omnem gratiarum actionem pro hoc actu, et promotione eiusdem in Ipsum eundem Charitatem Incarnatam totaliter transferendo, ei committendo ut sicut digne se solus potest, ita solus sibi, et Tibi suo Patri in Unitate Spiritus Sancti per seipsum, pro et omnibus illo utentibus et usuris respondeat. 9no volo hæc omnia fieri a me, et ab omnibus tamdiu quamdiu Tu eris Deus Charitas. 10mo quamcumque gloriam per hæc omnia sic facta et facienda, apud

Te mereor, omnem illam cum his omnibus, et per
hæc ipsa, nunc Tibi transcribo, ac omni iure in Te
Deum Charitatem transfundo, et sic a me et ab
omnibus transfundi, et supertransfundi volo, per
ipsum Verbum tuum Deum Charitatem Incarna-
tum, et cum ipso, et in ipso, ac membris ejus o-
mnibus. 11mo hæc omnia fieri a me et ab omnibus
volo ita Pater Deus Charitas, et solum ideo quo-
niam sic placitum est ante te. 12mo ultimo
quod et primo semper, volo hæc omnia et quæcunque
alia naturæ, gratiæ, pænæ, et gloriæ, in me, et
in omnibus, futura et non futura, ad hoc unicum
dirigi, in hoc unico ex hoc, et cum hoc semper
inchoari, augeri, perfici, repeti, continuari, et omni
modo includi ac quantum possibile transubstantia-
ri, in hoc unicum volo, scilicet Actum Charitatis,
Deus Charitas, volo per Verbum Tuum, Deum

Charitatem Incarnatam Te sicuti es, Deum Charitatem esse.

Amen.

PSALMI CONFESSIONALES REGII

PSALMUS PRIMUS.

Quis dabit capiti meo aquam, et oculis meis fontem lacrimarum, ut moerore congruo animae meae damna deplorare sufficiam; adest quippe manifesta, et maxima causa moestitiae, cum antiquos dies cogito, et iuveniles annos, mentis considero intuitu. In hac meditatione mea, defecit spiritus meus. Scio enim qualis fuerim imo qualis fuisse non deberem, cognosco qualis sum, timeo qualis futurus sim, et eo magis timeo, quo minus

Vivifices. Sed proh dolor, ex occulta manu miseri-
cordiæ Tuæ invitus suscipio, et antidotum salubrium dolo-
rum, quibus misericorditer in me savis, rudis, non a-
gnosco. Et quomodo agnosco, si instanter a Te peto,
Ut a me auferas dolores, quia tamen sine doloribus sa-
nari non possum. Quomodo enim nisi per dolores sa-
nabitur, qui per delectationes infirmatur. Fac ergo
Dñe Ut doleam, et doce me salutarem dolorem, quo
tristitia mea vertatur in gaudium, et exultem in
salutari Tuo dicens: Gloria Patri, et Filio, et
Spiritui Sancto. Sicut erat in principio etc.

PSALMUS SECUNDUS.

Transivit dies, et labuntur anni; sed infelix ego ho-
mo, qui post tot animæ meæ labes, post casus gravissi-
mos et diuturnos nondum resipisco; nec compungor de
peccatis meis; in ea frequenter relabi contemno;

ab eis refugere non curo;

doleo; Utinam magis dolerem! ut minus timerem. Sed
Dne' quia iam diu percutis, et adhuc n̄ doleo: iam
diu vocas, et adhuc non audio; iam diu pulsas, et
cordis mei pessulū nondum aperio; circumdant me
dolores mortis, et cum multis replear doloribq ex-
terius, nullū prorsus qui ad salutem operet, dolo-
rem sentio interius. Nec solos senectutis dolores ex-
perior; sed vir dolorū ego sum à iuventute mea
cunctiq dies mei, laboribq et aerumnis pleni sunt.
Et tamen doleo quia semper dolens dolere nescio.
O stupendā et ineffabilem coelestis Medici Sapien-
tiam! O immensam summi Regis bonitatem! O
singulare omnium bonorum largitoris beneficiū!
Das enim mihi Domine dolores ne peream in iuc-
ditatibus, et ut discam sine offensione iucundari.
das dolores temporales ne patiar aeternos, affligis
corpus, ut salves animam, flagellas ut sanes, occidis

ab eis refugere nō curro, nova veteribus, et maiora minoribus accumulans. Quid faciā Dñe, aut quo ibo, dum novissimū tempus meum venerit? Ubi abscondar a vultu irâ? aut quo a facie Tua fugiam? Cum vocaveris me ad iudiciū, et requisieris a me de talento mihi tradito ratioṅ, quid respondebo Tibi, aut quomodo negligentiam meam excusabo? Cum sederis super thronum maiestatis Tuæ, et usque ad ultimum quadrantem præceperis mihi reddere ratioṅ villicationis meæ. Dicam equidem, Dñe vim patior, responde pro me, quis enim ego sum ut respondeam tibi in iudicio. Sed quid si meipsum respondere compellas confusus, territus, ac tremens dicam. Nihil Dñe super lucratus sum, quinimo nequiter et inaniter consumpsi talentum tuū, ac bona Tua vivendo luxuriosè dissipavi. Stultè quidem locutus sum dicens, vivendo, rectius ac moriendo dixissem! Sed vivere me tunc pu-

tabam et mortuus eram, quia sine Te vera vita
mea vivebam; et si aliquando tecum vixi, vix me-
mini. Quinimo si vita impij mors potius quam
vita dicenda est: merito dicam quod prius caepi
mori, quam vivere. Nondum enim quid vita
esset perfecte intellexeram, cum iam Te vitam vi-
tarum, ac fontem vitae dereliqueram, et in multis
sceleribus aetatem malitia supplevi. Ex utero Ma-
tris meae egressus non fueram et iam peccator e-
ram, in mundum ingrediens peccata in quibus ge-
nuerunt me Parentes mei adhuc peccati nescius
deflevi: nec peritus cessaveram aliena flere pecca-
ta, quando propria commisi, quae cognovi et non
flevi. Infans iniquitates colui et pueritiam in
qua purus esse debui, impurus egi; exhalabantque de li-
mosa concupiscentia carnis, et scatebra pubertatis, et
obnubilabant cor meum; ut non discerneret lucem

a tenebris, et serenitatem mentis a caligine libidinis et aetate imbecillem, obliuiosam, et lasciuam rapiebat Voluptas perfida ac dolosa per abrupta cupiditatis, et ebulliebat per fornicationes meas in inferis sociari desiderans. A pueritia veni in adolescentiam, nec factus sum citius adolescens, quam citius mea prauitas adoleuit: Et siluescere ausus sum, varijs et umbrosis amoribus a quibus abstractus et illectus flagitiorum gurgite mergebar in interitum et perditionem. Dies adolescentiae meae, male et nefande transierunt, et pergebam in iuuentutem; sed ad priores reuertebar, quanto aetate maior, tanto vanitate turpior iuuenis fui: Et attigi virum; sed reliquit in me vitium semper pro virtute. Senui et incanui, nec ambulaui in vijs tuis, sed velut puer centum annorum, puerilia adhuc senex facio: Ubi ergo aliquando innocens fui, vt secundum tempus

innocentiæ meæ, a Te velim iudicari, etiamsi illud constituas mihi ad iudiciu? Iustus es Dñe, et rectum iudicium Tuum reddisque unicuique secundum opera sua. Ego autem omnia mea vereor quoniam opera tenebrarum sunt, et operariis iniquitatis fui ab initio: atque impiorum semitas libens semper secutus sum. Iacui in vitijs, sicut porcus in immunditijs; et sicut ille siliquis pastus, sic ego fabulosis et scurrilibus verbis oblectabar: serijs autem et utilibus contristabar: cum operantibus iniquitatem communicabam, et cum electis eorum conviviabar, et gloriabar in malitia, quia potens eram in iniquitate. Excusare me amabam, accusare nesciebam et ingravabam cor meum, eoque peccatum insanabilius, quo me peccatorem non esse arbitrabar. Nec solum medicinam animæ meæ ad morbum infirmanti non quærebam, sed oblatam recusabam, et

adversusq eam mihi ministrantes, animo irruenti et
infremibus indignabar. Arguentes me persequebar,
loquentes vero mihi placentia amplexabar, et in
illorum sermonibus mihi complacui, quia non habe:
bant cor rectum ad te. Studui in commentis ac
mendaciis, et in cunctis dilexi magis tenebras
quam lucem. Ecce vitam meam annunciavi tibi
Deus meus, haec est series vitae meae, in qua iram tuam
merui: haec respondeo tibi, cum interrogaveris
me de me. Sed tu delicta iuventutis meae, et
ignorantias meas ne memineris Domine, ne intres
in iudicium cum servo tuo, quia non iustificabitur
in conspectu tuo omnis vivens. Si intrare ta:
men velis: quoniam Deus diligens iudicium tu es:
fac meum iudicium, sed non fac iustitiam et iudica
me secundum iudicium diligentium nomen tuum, ut
cantem tibi misericordiam et iudicium. Me:

mento Dne, quod licet nequam ego sum, servus ta-
men Tuus sum, et filius ancillæ Tuæ: et ne ad ma-
gnitudinem iniquitatum mearum, sed ad multitudinem
miserationis Tuæ aspicias; Ut cum propter scele-
ra mea iratus fueris in me, misericordiæ Tuæ
recorderis, Ut non in æternum irascaris mihi, sed
miserearis tribulato servo Tuo, Ut Te laudet ani-
ma mea, et confiteatur miserationes Tuas. Gloria
Patri et Filio, et Spiritui Sancto, Sicut erat &c.

PSALMUS TERTIUS

Hei mihi misero! quia iratum adversum me
constitui Redemptorem meum, et legem ejus contumaci-
ter neglexi. Iter rectum sponte deserui, et sicut
ovis errans Pastorem suum per loca arida et in-
augusta, longè lateque circumactus sum. Errans in
invio et non in via, aspera quæque et inaccessa

penetravi, et ubique tribulatio et angustia; in via ini-
quitatis et perditionis lassatus sum, et ambulavi vi-
as difficiles, quaerens requiem et non inveniens. Quia
non te Domine quaerebam sed in terra sterili et in
regione mortis ubi nulla requies, sed labor conti-
nuus et afflictio spiritus inhabitat animam. Cum in ho-
nore essem non intellexi, sed quasi unus ex gre-
gibus brutorum inter lustra ferarum fuit incolatus me-
us. In anxietatibus cum voluptatibus moratus sum,
et in sentibus cubile meum stravi, et obdormivi in in-
teritu, et speravi requiem in tormentis. Nunc
ergo quid agam? quo me in tantis periculis ver-
tam? spes adolescentiae meae corruerunt omnes, et fa-
ctus sum naufrago simillimus, qui mercibus a-
missis nudus enatat; iactatus vento, pelago elon-
gatus sum a portu, et viam salutis non apprehen-
do, sed vapior sinistrorsum; retia mihi disposuit

hostis quocunque ibam et pedibus meis laqueos tete-
dit. Ego autem despexi et incessi securus inter lu-
brica, et in peccatis meis mihi blanditus sum. Cre-
didi inevitabilis mortis lege non teneri, et hac fi-
ducia deceptus abij post turpia carnis meae desi-
deria, et ultra modum sensualitati habenas rela-
xavi, sequens eam quocunque me ferebat impetus,
et dixi insipiens in corde meo, quid ante medium
de extremis cogitas? longa tibi restat dies, conver-
ti poteris cum voles; sic inveteravi in peccatis
et consuetudo pessima versa est in naturam; iamque velu-
ti peccati mancipium catenatus illi servio. Et quasi
freneticus odiens carnem suam, dum sibi ipsi manus
inferre laborat deliberationis ratione sopita: sic ego
gravius et periculosius odivi animam meam, siqui-
dem nefarias et violentas manus sibi ipsi iniecit
impoenitentia cordis mei; Et peccati obstinato vo-

luntas infelicem animam meam proprijs moribus
laceravit et exulceravit: atque ita gestavit tumorem
marcatque in dies magis secundum duritiem meam et
impoenitens cor meum thesaurizo mihi iram in die
irae. Vetustum jugum a me excutere aliquando
tentavi, sed non valeo quia inhaeret ossibus. O si
tandem excidat a collo meo ut te diligam vel se-
ro; excidet quidem si tu jusseris Domine, et
auxilium mihi miseris ex alto. Non merui fateor
sed tu largitor optime, qui solem tuum aequaliter oriri
facis, super bonos et malos, et indignis etiam non po-
scentibus bona temporalia concedis, quomodo spiri-
tualia petentibus denegabis? Miserere ergo mei
Deus, et imple petitionem pauperis, qui dives es in
misericordia, ac soles in hilaritate misereri, et
purgas voluntatem a consuetudine mala, et exau-
dis gemitus compeditorum, et solvis a vinculis quos

nobis fecimus, si non erigamus aduersum Te cornua falsæ libertatis: operi manum Tuam, porrige dexteram, et non cum cecidero collidar: et col- lisus detrahar in profundum lacum, in quo n'est aqua. libera me de ore Leonis truculenti, ad prædam parati, et animæ meæ inhiantis ut de- voret; protector es meus, et liberator meus tu solus es, et in sola misericordia Tua, tota spes mea est. Fiat igitur misericordia Tua super me quemadmodum speravi in Te, et non confundar, sed Voti mei compos cantabo Tibi: Gloria Pa- tri et Filio et Spiritui Sancto. Sicut erat

PSALMUS QUARTUS

Noctes meæ in mærore transierunt, et terroribus me agitant innumeris conscientia concutit infor- mem, et Velut gladio ancipiti ab ea Vulneratus

torqueor. Somnus meus variis illusionibus turbatus
non mihi quietem afferens sed laborem; in cogitatio-
nibus meis pernocto et cum defessus conor dare pal-
pebris meis dormitationem, illico somnus recedit ab
oculis meis et in doloribus dormio semper a limi-
nis cuius inquieta lassitudine excitatus et offer-
vent omnia interiora mea absque requie. Abomina-
bilis factus et animae meae cibus ante desiderabilis,
potus meus cum fletu mixtus, et confusio ante o-
culos meos et rubor in genis meis, cum recordor
quam graviter te offenderim Deus meus, et quam
variis modis viribus meis ac donis tuis abusus sum,
dies meos in vanitatibus prodegi, consumpserunt me
curae immoderatae et insensatis cogitationibus, hinc
atque illuc distractus, irreparabilem feci temporis ia-
cturam, somnia mihi multoties fingebam et gau-
debam, quamquam delusus in vanitatibus et delirantibus

meis, ascendebam usque ad cœlos, et confestim descende-
bam usque ad abyssos, et dum abyssus abyssum invocat
contabuit in malis anima mea, et computrui coram
oculis hominum, optabam impossibilia, et phantasticam illorum
fruitionem. Similis factus sum dormientibus, qui è
somno surgentes nil invenerunt in manibus suis. Vilis
ego sum vermiculus, et tamen nunquam me Domine cogno-
vi, sed erecto supercilio, me solum super omnes exaltavi,
temerè iactavi verba mea, et in iactantia sapien-
tiam esse existimavi; Infestus fui socijs meis, et mul-
tis sæpè iratus absque causa contumelias irrogavi: ab-
horrui patientiam et dilexi iram, nec causa subla-
vat irascebar servis atque familiaribus meis, imò
et mihimet indignatus maledixi: et amicis meis cum
ludibrio exprobravi: adversus fratres meos iniquus
fui, et magis in homine quam in Domino confidi;

Impatiens veritatem audivi, et in furorem sapientiam respondi; abhorrui patientiam et dilexi iram; nec causa suberat et irascebar: aspiravi libenter ad iniurias et vindictas et ultiones Deo nunquam reservavi. Adversa tuentem suam causam exasperabar; nec responsio mollis aut vir lenis complacebat, in litibus et contentionibus versabar, et inimicitias ac discordias saepe inter fratres seminavi malevolus. Salubria et recta consilia auribus percepi, sed disciplinam non apprehendi; consiliarios prurientes auribus placido aspiciebam vultu, libero verò animo loquentes mihi longe faciebam a me; Egentibus manum non extendi, et cum esurientibus panem meum non comedi, in plateis iacebant leprosi et mendici, ego autem frontibus avertens oculos ab eis, ne commoverent viscera mea, et misericordiam

commodis eleemosinam darem eis. Debitum mihi mu-
tuantibus nō solui, et ut inordinato appetitui parerem
ære alieno me gravavi, ad illicita patrando di-
ves esse concupivi, ad officia verò pia semper me
pauperem ostendi. Et quod pietati defuit concupi-
scentia mea affluenter abundavit. in comessationibus
et conviviis ultra modum lapsus sum, et natura
paucis contentus insatiabili voracitate vitiavi. Ven-
ter meus fuit quasi Deus meus, et gloria mea in pu-
dendis eorum, qui severa sapiunt, accurationes et
suaviores cibos exquisivi, et obtentu necessitatis ob-
umbravi sæpe negotium voluptatis. Cum adulteris por-
tionem meam posui et cum mœchis familiaris
conversatio mea fuit. In sanguinibus immoderatè
versatus sum, et iumentis insipientibus comparatus
adeo me in hoc vitio prostravi, ut pudeat di-

cere, quod non pudebat fecisse. Vanitati aures et
lingua mea serviebant, dum per illam impingua-
bat caput meum oleum peccatoris, et per hanc ip-
se supplevi, quod in laudibus meis alij minus fe-
cisse videbant, et cum opportuna poteram tradu-
re alijs laudes meas, et quo et aliena ore
semper gestiebam praedicavi. In omni denique gene-
re deliciarum secuti, a delicijs donis tuis longe
lateque exulavi, et si quando metus mortis ac fu-
turi iudicij socordiam meam excitabat et me a
profundissimo voluptatis gurgite ad horam revo-
cabat, subito tanquam canis ad vomitum rever-
tebar. In ijs mortuus adhuc vivo, et in mor-
te manens ad mortem festino, eamque cum festi-
natione ad me quoque venientem video. Sed
cito anticipent me Domine misericordiae tuae, qui-

usquam veniat illa dies terribilis calamitatis et miseriæ, dies magna et amara valdè; ut tametsi moriar et vivam, et enarrem miserationes tuas super omnia opera tua. Respice Dñe et vide quomodo anima mea iacet in concupiscentijs suis paralitica et ab eis malè vexata: erue eam de visco tenaci mortis, ut tibi soli qui solus vita es inhæreat, et relictis cibis sequatur te qui es super omnia. Dic animæ meæ Dñe Deus salutis meæ: Salus tua ego sum, fiat tibi sicut vis. Fac audire me hanc vocem tuam, vocem exultationis et salutis ut curram post eam, et apprehendam te, apprehensumque teneam nec dimittam donec me sanum dimiseris, ad quem enim præter te infirmus ibo ut curet me? aut quis poterit sanare infirmitatem meam, nisi qui

propter homines,

propter homines et propter nostram salutem descen
dit de cælis, ut sanaret a languoribus suis: quis
vivificare poterit nisi qui mortificat et vivifi
cat omnia: quis salvare poterit, nisi tu Deus meus
et salvator meus in tempore tribulationis. Salva
ergo et vivifica me, qui vita et salus æterna es
omnium in te confidentium: Tibi autem initii exper
ti sine fine gloria, tibi jugis adoratio, tibi
gratiarum actio fons perennis misericordiarum: Re
cedens (?) a te recesseram, et elongavi fugiens, et
tamen ægro fugienti dum te vocat præsto ades,
porrigis ei salutem, tribuis quam a gentibus (?) audias,
Sufficit enim velle sanari, ut sanes, velle vive
re, ut vitam præstes, et in benedictione dul
cedinis tuæ prævenis desiderium peccatoris se ipsum
cognoscentis. Dicam ergo tibi Domine et ...

ficit mihi: iniquitatem meam ego cognosco,
et quid est cognosco? nisi sanari volo; et un-
de cognosco? quoniam conturbata sunt omnia
ossa mea, et anima mea turbata est valdè
a peccatis meis. Ecce iam iniquitates meas po-
no in conspectu tuo Deus meus, ut cures et sa-
nes animas meas, quia peccavi tibi: Sicut enim
non volens Deus iniquitates tuas: ita non vis mor-
tem peccatoris, sed magis ut convertatur et vivat.
Non enim mortui laudabunt te Domine sed nos
qui vivimus benedicimus Domino, et confitemur ei
quoniam bonus, quoniam in saeculum misericordia eius.
Gloria Patri et Filio et Spiritui Sancto. Sicut erat &

PSALMUS QUINTUS

Miserias tibi Domine meas revelavi; non ut ti-

ti notas faciam vias meas; qui oẽs ab initio prae-
vidisti, et oẽs gressus meos dinumerasti; Nosti enim ab-
scondita tenebrarum, et oculis Tuis nuda et aperta
sunt oĩa; ipsasq; non modo cernis sed et discernis
cogitationum latebras, et medullas affectionum. Sed
detego ut tegas et protegas, revelo ut abscondas
humilitatibus et contritum spiritum in me agnoscas:
et per huius oblationem sacrificij Tibi oium gratissi-
mi, propitius esto mihi maximo peccatori, et par-
cas peccatis meis: Multa dixi et quidem gravia
sed pauca hactenus commemoravi: in pluribus enim
pungit me vermis conscientiae meae, utinam vo-
lat putredinem, ut rodendo consumat, et ipse pa-
riter consumatur, nec favere incipiat in immortalita-
te, sed mordeat ut moriatur, et paulatim desinat
mordere mordendo. Sed heu mihi, quia cum fine

me fecisse puto in annunciandis malis meis, tunc
cogor quasi denuo incipere, et memoria mea ple-
nas spurcitiarum abundantique alias atque alias re-
colit sordes. Peccavi enim super numerum arenae
maris, et si mihi centum sint linguae, oraque cen-
tum, vix e millibus unum referam; id tamen dolo-
rem meum auget, quod omnes transactas foedi-
tates meas, et carnales corruptiones animae meae
reminisci non possum. Nunc ea nova commissa cri-
mina, velim obliviscor, sed quae recordor non sile-
bo; non quod amplius eas amare velim, sed ut
te validissime amem Deus meus, et ut recolen-
ti vias meas nequissimas in amaritudine cogi-
tationis meae dulcescas mihi dulcedo non fallax
dulcedo amabilis dulcedo felix et secura. Amica
itaque mihi fuit invidia, et charitas inimica. Re-

gibq et Principibq atq Ecclesiae ministris detraxi
et momordi eos mordaci susurro: Iustorum lau-
des et merita denigravi, et impiorum facta ap-
probavi; Si quando de probis viribq sermo erat
objiciebam falsas maculas et occultos eorundem
defectus propalabam: atq in levissimis quasi de
graviore crimina apud alios accusabam. Si vero
contra pravos infamia laborabat, repente exiles
Virtutes eorum concinnabam et meritis eos,
dignioribq se, anteferebam, sicq maioris eis ru-
inae causa fui, Si Videbam furem currebam cum
eo, et Ut nequitiam meam consumarem, adversq fili-
um Matris meae ponebam scandalum: et a calu-
mnia et fraudibq consanguineis meis non parcebam
optavi proximo meo infelicitatem et aerumnas, et
in sola morte illius spem meam collocavi. Quae-

contra causas non defendi; et nocentibus quasi de eorum cruciatibus gaudens improperavi. Multos temere reos esse culpis iudicavi, et in oculo fratris mei modicam festucam videns, in propriis oculis magnam atque crassam trabem non sensi. Accidiam languidam Matrem meam colui; fuit otium mihi frater, et fugi omne honestum exercitium ac laborem; torpebam per dies, et de quotidianis in me collatis beneficijs gratias Deo meo non reddebam; quam raro vero per noctes in lege Tua et in mirabilibus Tuis meditabundus fui; tu scis Domine insomnis saepe totas noctes duxi et cum mens mea huc atque illuc ab uno Te vagaretur in multa nullibi occurristi ei: sine Te ad lectum accessi; sine Te in lecto cubui; sine Te a lecto surrexi; sine Te abivit dies, sine Te bo-

ta perturbantijs, et ideò sine Te semper fui; quia
meum semper fui qui longe absum a Te in tene-
broso affectu meo. Si forte tu veniebas mihi ali-
quando in mentem, et mirabilia opera tua conside-
rare incipiebam: subito sarcinâ saeculi (velut som-
no assolet) dulciter premebar; Et cogitationes qui-
bus meditabar in Te, similes erant conatibus ex-
pergisci volentium, qui tamen superati soporis altitu-
dine remerguntur. De verò conficiendo mentis sta-
tû ordinare proposui: sed deludit me dies prae-
sens semper sub expectatione futuri. Supra fra-
gile ac fallibile fundamentum innixus sum et ba-
culo arundineo atque infracto incubui, et diu in
eo confisus putavi me firmiter stare, cecidi
in ignem, et agnovi cadens quam debiliter ste-
tissem. Inhiavi sibi inextinguibile honoribus

ac lucris, et in his cupiditatibus plurimas pas-
sus sum difficultates. Quilibet incompositus et
indisciplinatus mihi amicus erat et veram amici-
tiam coinquinabam sordibus concupiscentiae, candorem
ejus obscurabam tartarea libidine, rapiebant
me spectacula theatrica plena imaginibus mi-
seriarum mearum, et fomitibus ignis mei. Nec
solum aditum morti non observavi, sed etiam fene-
stras ei aperui, fueruntque singula membra
mea fenestrae singulae quibus mors ad animam
meam intravit. Et sic subeuntibus novis ve-
tustas sordes minime expurgavi, quin potius
multa in me horum germinaverunt peccata
propter quae a facie tua ejectus sum Deus meus
et a tuae praesentiae consolatione destitutus, quasi
in deserto errans ignorans quo vadam. Sed

quo a Te recedens ibo? aut quis in faciem meam
aspiciet, si Tuam averteris a me, et velut reproba-
tum tuo me privaveris conspectu. Odioq[ue] procul
dubio ero omnibus hominibus, et tanquam vagus ac
profugus in terra. In opprobrium et derisionem
ero eis, dum dixerint a me: Ubi est Deus tuus
et quare repulit Te ipse: Quid igitur faciam mi-
ser, cum me a protectione Tua alienum et in ma-
nibus inimicorum meorum adversum me fortiter pu-
gnantium a Te derelictum intuear: Faciem Tuam
Domine requiram, et vultum Tuum gemebundus depre-
cabor. Ne derelinquas me, et ne declines in i-
ra Tua a servo Tuo; Me etenim tanquam fugi-
tivum sequuntur omnes inimici mei, ut comprehen-
dant et occidant: et ideo ad Te quem fugi
confugere me oportet: Deus meus, fortitudo mea,

refugium meum, et virtus mea in die tribulatio-
nis; Sicut Deus non est Deus absque te, ita absque te non est
Salvator: Tu ergo Domine qui omnes miserias meas
nosti, et a quo figmentum fragilitatis meae non est
absconditum proiice post tergum omnia peccata mea,
et iniquitatum mearum antiquarum ne memine-
ris; Sed salvum me fac secundum misericordiam
tuam, ex omnibus persequentibus me, et libera me;
quoniam non est qui redimat, neque qui salvum faci-
at, nisi tu Domine, qui salvos facis omnes speran-
tes in te, et liberas pauperem a potente, et de
manu fortiorum eius. Ne abscondas ergo a
me Domine faciem tuam, nec despicias me Deus
salutaris meus; firmamentum meum, et libera-
tor meus, quoniam pauper et inops sum ego ni-
mis; oculi autem tui in pauperem respiciunt,

et si iustitia tua me quaesierit absconde me in sinu
benignitatis tuae, qui me fovens longanimiter ad
poenitentiam invitasti: Longanimis enim es, patiens et
multum misericors: qui nimio nihil tibi magis pro-
prium quam misereri semper et parcere. et ideo omnium
misereris, quia omnia potes; et dissimulas peccata pro-
pter poenitentiam hominum; parcis autem omnibus, quoniam tuae
sunt Domine qui amas animas. Convertere ergo
ad me, conversum ad Te, et eripe afflictam animam
meam de omni angustia; Ut repleatur os meum laude, et
dicat Tibi Benedictus Dominus qui non permisit me da-
ri in captionem dentibus adversariorum meorum; Ni-
si quia Dominus mihi adiutor fuit, vivum deglu-
tissent me: Anima mea sicut passer erepta est
de laqueo venantium: laqueus contritus est et
ego sum liberatus. Gloria Patri et Filio et
Spiritui Sancto. Sicut erat in principio etc.

PSALMUS SEXTUS

Me miserum quid agam, quia ferus hostis de-
pastus est animam meã, et factꝰ sum in prædã
inimici; oĩbꝰ me spoliavit bonis, quibꝰ tu me, Dñe
ornasti, et coram Te timeo nudꝰ apparere. Dives
ac decorꝰ a facie Tua egressꝰ sum, et asiꝰ va-
gus post sordes in via corrupta, et in pravitate cor-
dis mei, et denigrata ẽ anima mea super carbo-
nes, et immutatꝰ ẽ color eiꝰ optimꝰ; et qui
croceis nutriebar amplexatꝰ sum stercora; ideoq
vilibꝰ indutꝰ peccatorũ vestibꝰ memet ipsũ ex-
inanivi ac deformavi; secundũ similitudinẽ
prævaricationis Adæ: ut in imagine in qua Tu
Dñe creasti me Tibi iam cognitꝰ n̄ sim, et qua-
si scabiosam ovem inter oves pascuæ Tuæ me com-
morari n̄ permittas. Quomodo ergo ad perfect

tiaris immensæ maiestatis Tuæ, in cuius conspectu cœli non sunt mundi: vacuus immundusque, ac vilis audebo redire, et delinquendo infatuatus communicare cum electis Tuis. Rediissem utique licet parumque ac pusilli defectus, paterna sua benignitate tua fretus: dulcis enim Pater es filio proficiscenti in longinquam regionem; sed ex diuturna peregrinatione redeunti multo dulcior; attamen redeundi ad Te Deus facultate careo: A durissimo enim prædone mortis carcere vinctus, non ferro alieno, sed ferrea mea voluntate, ex qua catenam mihi construxit inimicus, et in operibus atque in omni vitioso famulatu ad amaritudinem perducit animam meam: Et refugium meum longe a me quia longa a peccatoribus salus, et in misera servitute mori compellor; nisi Tu Domine de cælo prospiciens opem feras:

In limoso profundi luto infixus sum et tempestas
tentationum quasi fluctus saevi maris obruit atque de-
mersit me ita; ut imminentia pericula posse ev-
adere desperem nisi assumpseris me Deus meus;
Quo enim surgere magis intendo, eo gravius allidor
intus et foris mihi ipsi sum molestus, et ubique
hostes domesticos invenio qui me pessundant. Ad
dextram et ad sinistram circumspicio et neminem cui
me tuto credam video; sed undequaque metus con-
cutit; et adquemcunque diverto, amicum fidelem
non reperio; Et quomodo reperiam si Deo meo
datam fidem non servo? consolantem me quae-
sivi in afflictionibus et calamitatibus meis et non
fuit qui me consolaretur ex omnibus charis meis;
Sed incidi in fines verbosos et loquaces nimis
quin potius mutos, et ob hoc mutos, quia non ex

eis sonabat Verbu' Tuu' Deus meus, sed delictum
oris eoru', sermo labioru' ipsoru' qui defectus me:
os sine compassione damnabant, et insultantes mi:
hi dure et invective iurgia provocabant. Stultis
deceptoribus saepè suffragatus sum, et a recto tramite
declinans in eoru' sententia' ignarus iui, sensimq'
atq' paulatim perductus ab eis ad eas nugas et
insanias; Ut quamvis a religione Ca apostolica:
se nunquam defecerim, crederè tn multas in:
sanias. Ceterum inexcusabilis homo ego sum;
quià cum Te Deum in Veritate semper cognove:
rim, non in Veritate et Spiritu adoravi sed com:
mutavi veritatem Tuam in mendaciu', et servivi
creaturae potiùs quam Creatori; et in rebus corru:
ptibilibus me, atq' ceteras voluptates meas ex:
quisivi. Sed ego Dne dulcedo mea, et fiducia mea

et quemadmodum fecisti ut in vera fide tua profiterer, excita me in peccatis dormientem et illumina oculos meos ne unquam obdormiam in morte. Illumina accende et erige eos ad Te, ut in lumine Tuo videant Te lumen æternum lumen indeficiens et inextinguibile, lumen dulce et delectabile. Videant et ostentent atque concupiscant decorem Tuum sciantque nihil prætor Te, vel in Te, et propter Te esse diligendum. Tu Dñe qui lux vera es, illuminas oẽs hoẽs venientes in hunc mundum, fac oriri hoc lumen Tuum in tenebris meis et desiderare me iustificationes Tuas: ut vi amoris liquefacta anima mea defidiat in salutare Tuum atque sitiat delectaõnes Tuas. Animam meam dico sed liceat mihi Tuam dicere, Tua enim e', quia

Tu eam creasti.

Tu eam creasti ac dedisti mihi; mea verò est, quia
ego a Te recepi: Custodi ergo creaturam, quam ad
Tuam imaginem singulariter formasti et ne per-
mittas perire pretiosum donum Tuum, quo me su-
per omne opus manuum Tuarum sublimasti: In cor-
pore meo exige quidquid velis: induatur caro mea
putredine et consumatur vermibus; sed quaeso Dñe
tantum parce animae meae, et in eam non extendas
manum Tuam. Reduc me ad solis occasum, ad-
vesperascit enim, et coge me ire ad Te, si voca-
re parum est: Coge ut libet modo vadam et non pere-
am, non propter me, quia Tuâ misericordiâ abu-
tens, ea me indignum feci, sed propter nomen SS.
Tuum, aufer a me cor lapideum et da mihi cor
carneum; ac pone Spiritum Tuum in medio mei; ut
ambulem in praeceptis Tuis, et judicia Tua custo-

diam. Sero nimis ad Te venio Dn̄e fateor. Uti-
nam venissem citius, sed scio et certus sum, quod ve-
nientibus tempus ad praescribis modo veniant, nec mi-
nus benigne recipis novissimos quam primos: quam-
vis enim odio peccatum habeas, peccatorem tamen non o-
disti, nec in perditione ejus delectaris: Et ideò etsi
longam moram fecerit, tu tamen patienter expectas
eum: O quam dulcis et quam suavis vox illa
Tua Dn̄e, in qua animae meae spem dedisti: forni-
cata es cum amatoribus multis: tu tamen rever-
tere ad me et ego suscipiam Te. Quam delecta-
bile ac iucundum verbum illud quo peccatores de
se ipsis diffidentes consolans: Si impius egerit poe-
nitentiam de omnibus peccatis suis vitâ vivet et non
morietur, non est voluntatis meae ut mors impii: Ma-
gna quidem iucunditate audio, dum Te dicen-

tem audio, quod exultantis Pastoris humeris re-
portetur ovis quae erraverat, et drachma referatur in the-
sauros tuos, collaetantibus vicinis mulieri quae in-
venit: et lacrimas excutit gaudium solemnitatis
tuae, cum legerem in ea de minore filio, quoniam mor-
tuus erat et revixit. Da ergo Domine animae meae
vocem virtutis tuae, nec virtutis tantum, torpo-
rem excutientis animarum, sed et radium lucis an-
nunciantem pariter hominibus peccata eorum illu-
minantem abscondita tenebrarum. Sonet vox tua in
auribus cordis mei et dicat animae meae dormien-
ti: quid tamdiu lethargico gravaris somno, et te-
nebris captiva detineris? hora est iam de somno
surgere, et ut derelinquas vias tuas, atque re-
vertaris ad me qui redemi te. Revertere Suna-
mitis, revertere ut intueamur te; revertere et re

tardes amplius venire ad me. Ego enim sum Dnus Deus Tuus qui voco Te; Ego sum ipse qui deleo iniquitates Tuas propter me, nec habeo in memoria priorum. Tunc fiducialiter dicam ego: convertere anima mea in requiem meam quia Dnus benefecit tibi. Ad eum securo vade, et licet a vitijs tuis pessimis lassata: eo citius pergere quo citius requiescere concupiscis. Noli deterreri peccatis tuis; si enim fuerint ut coccinum quasi nix dealbabuntur et quasi nebula delebuntur, nec de audacia accusari verearis, ubi de obedientia laudaris. Vade et propera anima mea ad eum, qui non venit vocare iustos sed peccatores; et si peccatrix es, Deus peccatorum, Deus tuus est: quid ergo iam times, quod non a severo iudice vocaris sed a

Patre misericordiarum, ut misericordiam conse-
quaris. Ideo vade nunc libens ad misericordiam
vocatos, ne postea ad iudicium compulsa vadas. In
te iam Dñe et Pater inclite confido et Dem-
escam confiteri tibi deformitates et blasphe-
mias meas, quas non erubui profiteri eas coram
hominibus et latrare adversum te. Murmu-
ret Phariseus et dicat quis potest dimittere pec-
cata nisi Deus, mihi erit quod cor loquitur
[illegible] sermo [illegible]
[illegible] oculis et [illegible]
potest continere in ira sua misericordias suas.
In verbo itaque tuo securus ibo ad te, Deus meus
fiducia mea, portio mea in terra viventium.
Ibo procidens ante te, et maiestatem tuam non ti-
mebo, quoniam tu vocas me, et non offendam ocu-
los tuos, dum immundus appareo in conspectu tuo,

Sordes meas ablutas lacrimis assiduis et palpe-
bra a fletu requiescet, sed erit lectus meus con-
scius doloris mei: quo tibi placeo dum mihi dis-
pliceo et per te post te conuersus de commissis do-
lereo. Ut mundo corde laudes replicens. Quo-
niam similis tibi, tunc etiam speciosa erit laus
in ore peccatoris et qui seminauit in lacri-
mis, in exultatione metet. Gloria Patri et
Filio et Spiritui Sancto. Sicut erat etc.

PSALMUS SEPTIMUS

Miserere mei Deus quoniam tribulor et innu-
merabilibus urgeor miseriis, torrentes enim ini-
quitatis conturbant me, et intrauerunt aquae
usque ad animam meam: ita ut quasi fluvius in-
undans peccata mea quae hactenus dissimulavi, con-
fiteri quoque et emendare neglexi eousque excreuere

rint, ut supergressæ sint caput meum et a sensuali
appetitu concupiscentiam mentem et voluntatem
meam inflexerint, imo servituti Diaboli me sub-
iecerint. Væ mihi quia totus lethaliter plagatus
sum et a planta pedis usque ad verticem capitis nul-
la est in me sanitas: supplantavit meum inimi-
cus meus, et tanquam crudelissimus tyrannus in me
sæviens, omnibus me sensibus privavit relinquens so-
lum intellectum, ut de damno et iactura me-
a addendo scientiam, adderet sibi et dolorem. Parum
quidem nocerent, si omnimoda sensuum functione or-
baret et in cunctis actionibus meis prorsus insen-
sibilem me fecisset, sed orbavit ad bonum et vim
intulit ad malum, et stupore quodam insensibilitatis
interno animum meum per exteriora effusum sic af-
fecit, ut damna interiora ad sentirem: cum ea
audire expediebat surdus eram, et a veritate au-

dibum. audiebam, ad vero aures obturare quod erat ne audirent inutilia et ineptias multorum, velox tunc ad audiendum ac benevolus auditor semper eram. Caelestia longua insipida gustabam, et ab omni spirituali cibo nauseabat anima mea; terrena vero super mel et favum dulciora iudicabam; ad contemplanda quae Dei sunt caecus et animalis homo eram, quae vero mundi sunt, superbo oculo videbam, et insatiabili corde cupiebam. Nec in sensibus tantum sed et in membris meis quod dedit mihi Deus in ministerium darivit mors. Viam salutis mihi occlusit antiquus hostis; et tales in hac dira obsidione mihi paravit insidias, ut eas vitare nunquam potuerim, sed quoties fugam tentavi, incidi in manus eius. Peccavi ego, videns et videre nolens, obsurdescens et audire volens, tacens et loquens, stans et sedens,

dormiens et vigilans, ambulans et quiescens; O-
mnem denique proprium et commune usum sensuum corpo-
reorum in turpem abusum immutavi; exardescens
immundis desiderijs meis, adeo ut legem natura-
lem, Divinam et humanam transgressus sim: et in
sola peccati lege observanda diligens fuerim. Ut-
inam fuissem etiam non essem; sed heu quoniam i-
dem qui antea fui adhuc sum nihilque mutatus ab il-
lo deteriora sequor. Adhuc enim praesidens volun-
tas languida dominatur, et anima mea foedissima
pariter atque fastidissima horrendis ulceribus undique
scaturiens, non aliunde quam a seipsa, in pristinis
malis perseverat. Saepe mihi irascor, quia taedet
me vivere, cum non taedeat peccare; cognosco stul-
titiam meam et confundor, ac confusus me reprae-
hendo: O carnalis amator, cur in luto concupiscen-
tiarum tuarum tamdiu iaces? quid tanta felicit-

dine de rebus mortalibus satagis, et peritura bona tam
Vehementi affectu cupis, aut qua vacere bona di:
cis, quae cum nimio labore et magno animae tuae
detrimento acquiris; acquisita cum timore possides;
possessa cum dolore amittis; cur anima mea pro
priae conditionis et nobilitatis tuae oblivisceris et
sub putredine corporearum sensuum miserabilem
turpissimae servitutis genere non erubescis? Cur in
fido mundi promissione deciperis nec advertis
quod illius summum donum vapor est ad modi:
cum parens, et vanitas vanitatum. Erubesce et
rubesce peccator miserrime, quoties ad fallaces
creaturas conversus, a creatore tuo recessisti: Et
rediens ad temetipsum vide qualiacunque oculo
mentis tuae quam crudeliter miserae tentationis
obtenta anima tua euisceravit semetipsam; dum
velim Muscarum praedam immoderato captans

desideriis, avaream instar ex propriis visceribus si-
bi retia intexui. Erubesce iterum atque iterum dies
in quibus nullum fructum habuisti: et amissum tem-
pus plora ut fructum afferat tibi erubescentia, red-
de cor tuum Deo et solves quod debes. In his ser-
monibus exacerbor in me. Dum interius admonitus in-
tro in interiora mea, conferens in corde meo quid
amiserim et quid invenerim. Et non quod probo bo-
num, sed quod volo malum hoc ago; velle enim meum
tenet inimicus et configuratum prioribus ignoran-
tiae meae desideriis captivat me in lege peccati; sed
tu Domine Deus virtutum, turris fortitudinis meae et
Dator vitae meae auxilium tuum ne elongaveris a
me, ad defensionem meam conspice, et protege me sub
umbra alarum tuarum, ne corruam in conspectu ad-
versariorum meorum, et de me gaudens inimicus
dicat: praevalui adversus eum: Disrumpe vincula

impropreriij mei sub quibq incurvatq sum, et funes peccatorũ meorũ quibq fortiter constrictus sum, solue potentme Dñe: et notã fac inimicis potentiã tuã, vt immolẽ tibi hostiam iubilationis dicens: Quis loquet potentias Dñi: aut quis enarrabit omnes laudes eiq? qui eripuit animã meã a morte, et pedes meos a lapsu: qui saluauit me ex ore leonis, et a cornibq vnicorniũ humilitatẽ meã; ad quẽ clamabo nisi ad te? ad quẽ clamauerunt oẽs Patres nostri et salui facti sunt, ad te inquã qui ñ frustraris sperantes in te; Pone itaq me Dñe iuxta te, et cuiusuis manq pugnet contra me: nulla eñ timebo mala quoniã tu meq es; ompe desiderium meũ tolle, et detrahe quod placẽ alienũ ẽ a te: innoua mea et confirma quodcunq dederis in me: vt abiectis carnalibq et inutilibq desiderijs laudet peccator

in desiderio animæ suæ, et te sola verâ iucundita
te frui desiderans: intret postulatio mea in con:
spectu tuo, ut in confidentia dicam tibi: Dñe desi:
derium animæ meæ tribue mihi Deus meus, sionasq
et certus sum quod nemo poterit desiderare te nisi
per te, nec ire ad Te nisi Iuvaveris eum. Trahe
ergo Dñe, et da mihi incipere in bono desiderio
ut illud perficiam in bono opere, ac tuo ad novum
propositum mox Vetustas opprimat, et prior volun
tas Vetustate roborata novam superet. ut cui re
ctas placeant, revertatur ad solita. Indue me pre
tiosis vestimentis salutis, decoris tui et derelin
do me talibus viduitatis meæ indumentis: quibus
devotatus secundum pristinam conversationem veteris
hominis incedo: et noli opprobrii viduitatis meæ
recordari amplius ut in te noviter indutus agno
us tuo factus novo spiritu; in novitate vitæ meæ

serviam Tibi, et in fragrantia unguentorum Tuorum ad Te currens gaudeam in Jesu Salvatore meo. Gloria Patri et Filio et Spiritui Sancto. Sicut erat in principio et nunc et semper et in secula seculorum

Amen.

ACTUS et ORATIONES

Confessioni accommodatæ.

Actus Contritionis

Ante Confessionem, Imus.

Dignissime et amabilissime Deus, Deus cordis mei, ob Tuam bonitatem infinitam et immensa beneficia Tua, Te diligo super omnem creaturam et super omne id quod non est Deus propter eundem amorem quo Te diligo super oia

detestor oia peccata, et doleo quod Te super oia di-
lectum offenderim: Utinam nunquam Te offendissem
nec offenderem posthac in aeternum. Amo Te nunc su-
per omnia o pulcherrime Deus, ac aeternum, et millies
es doleo, quod Te offenderim o Deus meus optime,
maxime, super omnia. Doleo non ob infernum quem
credo et timeo non ob caelum quod credo et spero
sed doleo propter te optime super omnia, dete-
stor omne peccatum quia tu detestaris, et ma-
lo infinities mori quam Te vel levissime posthac
deliberate offendere.

Actus Secundus.

Quo ibo ego miserabilis, nisi ad Christum bonum
meum quem inhonoravi: Hoc scio et confiteor quod
tua bonitas tanta sit, ut nolit perdere opera ma-
nuum suarum. Respiro et vivo ex consideratione
quod tu sis totus bonus et non cupias me destruere.
Nihilominus hoc ipsum cruciat cor meum quod irrita-

intulerim bonitati tam misericordi; quâ merebar ut tibi Deus meus in omnibus deservirem.

Actus Tertius.

Deus meus et Salvator meus ego sum mare et abyssus iniquitatis; tu benignus, concede mihi vilissimæ creaturæ beneficium tuæ redemptionis. Tu recepisti Magdalenam, condonasti Samaritanæ, suscipe similiter miserabile animal meam intra brachia tuæ misericordiæ. Agnoscit conscientia mea quod culpæ meæ numero superant arenam maris, quæ eis sunt computatæ misericordiæ tuæ? Tu Domine in terram descendisti ut versareris cum publicanis et peccatoribus, vide in me speluncam draconibus refertam, sed obsecro tu eam effice hortum deliciarum æternarum in quibus exalteris et glorificeris. Hoc volo hoc desidero, ut nota fiat tua potentia et misericordia et ut manifestum fiat te esse summe bonum, nec velle me derelinqui.

Actus quartus

Actus Quartus.

Heu me miserabilem, heu me quia pro-
fanavi templum Dei, deturpavi ejus imagi-
nem, et rupi fidem in baptizmo initum, et ro-
ta millies in vita facta. Propter vilissimã
voluptatem averti oculos a Deo meo et omnem
eius substantiam dedidi: Heu me quia
perfundam ôê id quod comparaverat per tot sa-
cramenta et bona opera. Quibus deinceps
oculis illud aspiciam, cum isti quos habeo toti con-
taminati sint, ex affectu malitiis. quibus labijs
quâ lingua supplicabo illi purissimã maiestati
cum sim contaminatus et deturpatus tam sordis cul-
pis! O Deus quali cum corde accedam, quomodo
loquar cum legem ejus conculcaverim, cum promis-
sa et facta violaverim. Heu me quo me vertã
o si mors ante rapuisset quam tales malitias com-
mittere contra Divinam maiestatem quis laevit.

marum fons poterit abluere tot et tantas maculas!
a quantis bonis excidi in quanta mala incidi
Quomodo me tantopere elongavi a Te Deus meus
quomodo Te dereliqui! convertere ad me o
Deus meus, peccavi, peccavi. Tu es amator meus
et amor meus: tu enim es qui me quaeris. Habe
mihi amantiâe habes propter id quod es. E-
lue meas maculas sanguine Jesu Christi. Fac
ut inveniat in me nihil quod Tibi displiceat.
Da ut in Te respirem. Libera me a tam pro-
fundo miseriae abysso: ut semper cantem gloriam
tuam. Amen.

Oratio ad B.V. Mariam.

Suscipe in Te o Virgo hoc opus protegendi quan-
do defigam oculos in eum quem tantopere offendi
nisi prius Deum placaveris iustissimae eius indi-
gnationi. Es potentissima et valde misericors.
Progredere obviam, et brachiis apertis excipe

accurrentes ad Tuam pietatem. Offendi Te et Fi-
lium Tuum, sicut et quod multi alij peccatores con-
fitendo peccata sua impetraverunt te mediatrice par-
donem et gratiam quam perdiderant. Tu es eadem
semper, ego sum quod illi fuerunt. O consola-
trix afflictorum protectrix fugientium, Baculum no-
strae infirmitatis quae semper exaudis opertos
sceleribus ad Te confugientes. Intercede pro me
apud Filium Tuum et omnia ad meam fluent sa-
lutem. Filius Tuus misericors est et nihil coram a-
more Tui negare sit quod Te mediatrice poting.
Non me despice o Maria! suscipe lacrimas meas,
confirma proposita mea o Adiutrix mea et re-
frigerium meum! Tu es mihi porta ad mise-
ricordiam per te ingrediar. Tu es spes mea fi-
ducia et per Te sperabo.

Oratio Immediatè ante Confessionem.

Pater misericordiarum et Deus totius consolationis,

ecce prostratus ante te acerbissimè doleo, quod offenderim Te creatorem ac Redemptorem meum. Confidens verò in misericordia Tua, volo integre omnes iniquitates meas confiteri; vitamque serio emendare. Adjuva Deus meus pauperam animam meam pretiosissimo sanguine Christi redemptam. Et Tu Virgo gloriosissima Mater Dei Maria interveni pro me, SS. Patroni mei N.N: omnesque cœli cives orate pro me peccatore, et quia ego non sum sufficiens ad impetrandam hanc gratiam: Rogo Te mi S. Angele custos ut offeras hanc bonam voluntatem meam ut hanc Confessionem perfectè faciam, ad laudem et gloriam Dei et salutem animæ meæ. Amen.

Deus propitius esto mihi, indigno misero, Maximo peccatori. Jesu fili David miserere mei.

ACTUS
Post Confessionem eliciendi.
I.

Peccavi Dne doleo ex amore Tui o Deus, et propono cum Tua gratia vitam meam emendare pro admissis culpis poenitentiam agere, et Te super Deum ... omnibus quaerere.

II.

Diligo Te Deus Deus super omnia et doleo quod Te quem super omnia diligo offenderim dimitte mihi ob infinitam bonitatem Tuam peccata mea ac esto mihi propitius.

Oratio post Confessionem.

Sit Tibi Dne obsecro meritis Beatae semper virginis genitricis Tuae Mariae grata et accepta ista Confessio mea et quidquid mihi defuit nunc et alias de sufficientia contritionis, de puritate et integritate Confessionis, suppleat

pietas et misericordia Tua, et secundum illam di:
gneris me habere plenis et perfectius absolutum
in cœlo: qui vivis et regnas in secula seculorum Amen

ACTUS COMMUNIONI ACCOMMODATI.

Intentio ante Communionem.

Dignissime et amantissime Deus, ego vilissimus
peccator, prosternens me coram Divina maie:
state Tua in Te credens et sperans, te ado:
rans et æstimans super omnia in unione me:
ritorum et operum Christi Dni et B. Virginis,
et omnium SSctorum, offero Tibi communionem hanc
ad maiorem gloriam Tuam, ob amorem et bene:
ficium Tuum ob Tuæ voluntatis impletionem, ob
Tuæ bonitatis dilectionem, Tuæ dignitatis exal:

tationem Tui jussus recreationem in protestati-
onem supremae excellentiae et dominij Tui, nostrae
subiectionis et dependentiae a Te. Offero Tibi ut
placeat et serviam Divinae Bonitati Tuae propter
Te ipsum. Offero in honorem SSmae Trinitatis,
Christi Domini in memoriam eius incarnationis
et Passionis. in Honorem B. Virginis SS Ange-
lorum, SS Patronorum SSq omnium in gratiarum a-
ctionem pro beneficijs mihi et cuiuscunq creatu-
rae a Te Deo meo vivo et vero collatis, pro be-
neficio Creationis, Redemptionis, Conservationis, iu-
stificationis Vocationis ad Fidem Tuam guber-
nationis, providentiae pro beneficijs futuris gra-
tiae et gloriae. Offero in satisfactionem pro pec-
catis meis et aliorum purgatorij, ad impetrationem
gratiae aeternae, remissionis peccatorum, praeservatio-
nis a peccato mortali, eximiae sanctitatis, felicis
mortis, benedictionis in necessitatibus meis. Item

pro Ecclesia Catholica, pro Regibus, pro Consangui
neis, pro amicis pro agonizantibus, pro istis qui
sunt in mortali peccato, pro Ethnicis Haereticis
Schismaticis et afflictis, pro perseverantia in fide
Catholica D. N. I. Suscipe Dne hoc opus
ad Maiorem nominis tui gloriam, et omnia
mea in odorem suavitatis.

Actus ante Communionem.

Deus meus quis Tu es? et quis ego? Deus
magne ac grandis nimis, Deus maiestatis
infinitae, Deus cui cognitio nulla par, Deus
nunquam aestimabilis, Deus nihil horum omnium
quae cogitantur, sed super illa omnia. Ego au
tem quis sum? ego peccator, ego miser, ego
servus, ego vermis et quid tam vilius me co
gitem? cum nihil sim et nihil vilius me sit. Et
ista tantum dissita tamque disparata, tam dissi
milia, coniungentur hodie, commiscebuntur, tan-

huiq; Deus tantillo homini incorporetis. O sa-
cramentum! o mysterium! arcanum in abditis latens;
Quis enim capiat Deo coniungi hominem corpo-
re, Deo posse, o Domine si tu ob immensam tu-
am dignitatem non agnoscis te, sic saltem vi-
litas te agnoscat, quandoquidem merito ve-
formidat coniungi tibi. O cor meum, quid au-
dax et temerarium es, quod vel cogitare au-
das ad tale sacramentum accedere. Surgere ego
adibo et capiat illud quod coeli coelorum capere
non possunt; qui desideriis omnibus maior est qui
lucem habitat inaccessibilem. Obstupescite
coeli de coniunctione istac. Deus huic homo
Deo coniungendus est, Deus transeat, Deus fit
cibus huic et homo deo potest fieri similis Deus.

Invocatio Sanctorum.

Adeste omnes Sancti iam cum Christo amo-
re meo regnantes, adeste ad me nunc quo-

niam Corpus et Sanguinem Dni Jesu Christi re-
cepturus sum. Afferte vobiscum dona, merita, vir-
tutes, gratias, gradus, gloriam, benedictionem
et his omnibus me exornate, ut Deum vestrum
ac meum, quem vos summe diligitis, recipere va-
leam. Adeste Apostoli, Patriarchae, adeste In-
nocentes, Evangelistae, Discipuli Dni, Martyres,
Virgines, Monachi, Religiosi, Eremitae, Sacer-
dotes, Vidui, Viduae, Coniugati, omnes et sin-
guli Sancti Sanctaeque Dei, meque bonis operibus
vestris iuvate.

Invocatio Angelorum.

Vos quoque purissimi et vicinissimi Deo spi-
ritus Angelici advoco, adiuroque, ut me exorne-
tis meritis et gratiis, donis et meritis vestris,
ut sic exornatus digne aliqua ex parte re-
cipere possim Dnum meum Jesum Christum.
Vos enim haec cura tangere debet, utpote qui

honore Dei immensè amatis, me verò paratū illi
suscipiendo non esse probè cognoscitis. Iuvate
ergo me et adornate ô Sancti Seraphini, Cherubi-
ni, Throni, Dominationes, Potestates, Principatus,
Archangeli, Angeli omnes. Orna me Tu Sancte An-
gele Custos, orna me Sancte Angele hujus templi
loci, Altaris orna me Tu specialis Custos SSmi Sa-
cramenti adsis inquam et orna.

Invocatio B^mæ Virginis Mariæ.

At verò sine Te, sine Tuis auxilijs, sine Tuis or-
namentis, ego pauper servus Tuus dulcissimum cor-
dis mei amorem Jesum prorsus recipere. Au-
gustissima Mater Dei Maria, absit a me tantum
audaciæ scelus, recipere Filium Tuum in SSmo Sacra-
mento nolo sine Te. Si igitur a me illum recipi
vis, ornare me dignè illi recipiendo velis. Exor-
na me igitur meritis et virtutibus, donis et gra-
tijs, gloriâ ac beatitudine, atq; sic me comptū Filio

advenienti siste. Sic me exorna ó dulcissima Mater Filio Tuo quemadmodum Te Spiritus Sanctus eidem Filio Tuo ad Te venturo et in visceribus Tuis incarnando dignatus est exornare. Talem et non aliud a Te peto purissima Mater ornatum peto autem illo affectu quo Tu dilectum Filium petebas. Obsecro Virgo clementissima ne confundas neve contemnas petitionem meam, sed omnia fiant mihi iuxta desiderium, et secundum verbum Tuum ut digne Jesum suscipiam.

Invocatio Christi.

O Deus sanctissime, o dulcissima Mater Maria o SS. Angeli Sanctique omnes nunc saltem adeste et mihi operam vestram ne denegate abiba ad hoc SSmum Sacramentum, et Deum Vestrum amorem autem meum quâ fruitis et solatio requiescis pro me adorate et ad cordis mei habitaculum invitate. Adoro Te dulcissime Jesu a-

honoribus omnium Sanctorum Tuorum, adorationibus Beatae
Virginis Mariae Matris Tuae et eas in aeternum con-
tinuo. Invito Te ad cordis mei domum tibi desi-
deratam apertam. Veni ergo Sanctissimum Sacramentum
Veni [illegible] corpus mei
Jesu Veni Divinitas [illegible] mi Jesu Beati-
tudo gratia gloria, beatitudo, Veni laetitia
verum Tuum [illegible] in cor meum [illegible]
est materia tua est, si architectus es omnipo-
tens es Verbo omnia creans [illegible] Vis palatium
mundissimum [illegible] Te tanto Rege dignum aedi-
ficari [illegible] Veni
Jesu millies Veni, surge dilecte mi, formo-
se mi Veni similis capreae hinnuloque cervorum
Veni saliens in montibus transiliens colles
Veni [illegible] ascensor Cherubinorum
Veni [illegible] Te desidero, Veni in Te concupisco
Veni Tuo amore langueo, Veni aeternis [illegible]

sideriis Te invito, appelo, Veni mi Iesu desiderii
ut imple implendo dilige, ut plus se appetat
et finem non habeat sed Te habendo habeat
gaudeat in æternum.

CONSIDERATIONES
Ante Communionem
Super Verba: Domine non sum dignus
Domine:

Magnificabimus Domine, naturaliter soli debetur
solum decet dominium et potestas.

Volunt mihi multi dominari ego autem nullum
Dominum agnosco nullum agnoscere volo in æternum
præter Te.

Vere Te Dominum magnum voco quia sic imperas
et naturæ verum et verbis rationalium rebus natura
Tibi obediunt et subiacent, quando ius
das ex pane carnem, ex vino sanguinem fieri
et fiunt. Verba naturam Tibi obtemperant,

quando per verba servorum tuorum, transubstantiatio fit naturarum.

Domine: qui hominem tuum nedum mancipium imo servum ipsa subiectionis conditione dignum habuisti, cui tibi [illegible] dignitas est, et servire tibi regnare est. Ipse tamen ex mancipio et creatura tua factorem creatorem, gestatorem, distributorem, dominatorem tui. Verbis enim suis evocat Te de caelo, sub speciebus ponit, manibus tractat, imo quodammodo clausum efficit, ad cuius verbum natura [illegible] ubique et quando vult Te dat ac distribuit. Ergo tua maxime elucet dominatio quod eum de te tantam auctoritatem tradidisti, ut tibi [illegible] facias et iubeas.

Non sum:

Domine non sum, quod solis et nudis verbis fateor, sed intimo animi affectu sentio, sensusque confiteor. Quid enim sum ex me nisi nihil merui, quid sum ex mea culpa nisi peccatum;

et corruptio, quid sum Tibi collatus nisi nihil omnino. Nihil enim sum omnium istorum quae Tu es, et quod es ego nullatenus sum, neque quod ego sum tu nullatenus es. Cum autem sis purum simplicissimum esse et ipsissima entitas, sequitur quod ego sim simplicissimum et purissimum nihil coram Te, usque substantia mea tanquam nihilum coram Te.

Non sum, quia quidquid sum totus sum et a Te sum, perfectiusque in Te sum quam in me, deinde magis tuus sum quam meus, ita ut si quid sum, in Te et per Te, apud Te et tuus sum; apud me autem et in me et per me nihil sum, consequenter nec meus sum; si enim nihil et si Tuus sum, quidquid sum, quomodo meus sum?

Non sum; quia id non sum, quod ut essem a Te creatus, redemptus, vocatus et hactenus servatus sum. Ita enim hic et talis esse debui, nec meus qualis et quomodo sum.

Dignus

Dignus:

Quomodo dignus sum qui nullo modo sum, vtq; dignum esse supponit aliquid esse.

Non sum dignus quia nullo modo tibi sum comparandus.

Non sum dign. quia multum contra tuam maiestatem, atq; dignitatem et bonitatem deliqui eamq; malo et inimico animo violaui. Et quis Regum ad hostem suum capitalem venire dignatus est, aut quis Regiæ hostis consortio Regis dignatus est?

Non sum dign. ob Maiestatem, dignitatem, bonitatem, perfectionemq; tuam. Nam etsi alioquin dignissimus ex me essem, tui tamen comparatione sum indignissimus.

Non dissimulo Dñe quod sum, sed fateor palam in auribus tuis et omnis creaturæ tuæ, me esse miserrimum, indignissimum, vilissimumq;, idq; de pleno mei cordis affectu, tanquam interna voce preconis pronuntio.

Vt intres:

Tu intrabis aliquo, qui ubique es Dñe qui solus sibi abes, ubi ipsum nihil est, alioquin si intrare debes ergo adhuc extra es, aut si iam intus es quomodo intrare potes? quomodo tam intra quod extra aliquid possit esse, quod non abs Te possit esse, quod non abs Te et per Te sit. An forte ubi es per immensitatem, illuc adhuc intrare potes per miserationem, per gratiam, per iustificationem, per sacramentalem poenitentiam, at ego non sum dignus ut intres quia minor sum omnibus tuis miserationibus, quas tamen acquiro et in quibus confido.

Quomodo intrabis Dñe aliquo, quem coeli coelorum capere non possunt, quem potius intrant omnia et implent sicut non Oceanus intrat in pisces sed pisces in Oceano inhabitant, nec ullam sui partem occupant, quomodo intrabis aliquo! cum omnia in Te esse et manere agant.

Sub tectum:

Tu ergo intrabis sub tectum qui super cælos altis es verticem, qui profundior es inferno et omni abyssi. Tibi aliquid erit tectum qui omnia tegis ac protegis, cui omnia persunt patentia et nuda.

Quomodo intrabis o sol sub nubecula! o lucerna quomodo intrabis modium, o urbs quomodo intrabis casam! o mare quomodo intrabis guttam o universitas substantia quomodo intrabis atomum.

An ita quomodo hæc orbis moles educta de nihilo, nihil occupat, et tamen occupat.

An videre vis quisnam sub tecto lateat, qui tectis cibus intimus es et cui tecta ipsa detecta sunt, cui tam nuda sunt ea quæ tecta sunt quam ea quæ nuda sunt cui sicut et tegi ita nihil detegi.

Meum:

Meum tibi tectum subintrare decet o Domine fecerit.
Quia tu es Deus et Dominus, ego homo et servus.
Quia non sum dignus ut intres.

Quia Te non capio etsi intres.
Quia tectum meum vilissimum et angustissimum est,
Tu caelo augustissimo, serenissimo atq purissimo.
Quia incommodissimum est et nulla supellectile in-
structum proinde in eo commode habitare n' potes.
Quia n' est ut intres necessarium tum quia pri-
dem inibus, et melius es, tum quia n' intrando
omnia vides, et oia facere potes.
Quia n' eges ista intratione, habes enim tecta
longe splendidiora, habes caelum, habes mun-
dum, habes tot SS Angelorum militia, tot
habes castorum corda, habes pretiosissimum Vir-
ginis Mariae corpus et animam, aulam Te
dignam te excipiendo assuetam. Habes sinum
dilecti Patris, cor, uterum, ubera eius quid ti-
bi cum tecto meo ut illud subintres?
Tectum meum subintres? numquid me nunquam
Te nosti? O Dne ego sum ille, qui Te a pri-
mo rationis usu fueram quotidie, et se-

perpetro tam multis, tam foedis tam exaggeratis, sceleribus offendo. Ego sum ille cuius conceptio culpa, nasci miseria, vivere poena, mori necesse. Ego sum cuius origo nihil, cuius affectus et opus, et fructus nihil. Tu autem qui es Domine? Tu nec sic nosti quis sis: tua scientia superexaltata est ut ego non possim ad eam. Tu ergo meum tectum intrabis Domine. O felix tectum meum quod intrare vult, dignatur, gestit, gaudet Deus meus, quis Deus meus? Ille qui est Creator, Conservator, Salvator, Redemptor, Pater, Rex, Sponsus, Medicus, Magister, Ductor, Defensor meus, vita mea, spes, salus, gratia, gloria, beatitudo, omne bonum meum. O Domine non sum dignus ut intres illud.

Sed tantum dic Verbo:

Dic verbo, illo verbo Omnipotenti, quo omnia facta sunt, quo Deus Pater dixit, et omnia creata sunt, per quod formati, firmati, perfecti sunt

cæli, et omnis ornatus eorum.

Dic verbo illo Misericordiæ, ut abeant omnes
miseriæ meæ, veniant autem omnia bona gratiæ
tuæ, hæc enim omnia verbo Tuo subsunt
et cui vis das illa.

Dic verbo illo Magnifico, quo facis omnia ma-
gna qui potens es et cujus et quandoiis
et vicissim magnificet Te quoque anima mea,
dic illo verbo magnifico o Salvator magni-
fice, et sana me, sanctifica me, exorna me
sanctitate ornatu magnifico qualis decet ma-
gnificentiam Tuam et quali sanari, sanctifica-
ri, ornari decet magnam miseriam, malitiam
paupertatem meam, magnifice peto Deus meus
magnifice sanctificari, sanari, ornari.

Dic verbo, non est magnum mi Jesu quod
peto, non laboriosum, majora perfecisti et
pertulisti propter me, non peto ut descendas
de cælo, et fundas sanguinem, dic tantummodo verbum.

bo et sanabitur anima mea.

Et sanabitur anima mea.

O infirma, o contracta, o pauperscula anima mea spera sanaberis, noli jam dicere: hominem non habeo qui me mittat in piscinam et sanet, habes hunc qui seipsum immittet in te et sanabit te et dicet tibi: salus ego tua sum, sanitas in portis tuis, ore tuo, manibus tuis.

O anima mea deposita, desperata, derelicta, toties frustra curata, exulta et lætare quia tandem sanaberis, adest enim medicus animarum peritissimus atque potentissimus, sanaberis ergo atque dimitteris ab infirmitate tua plenissime, hæc enim perfecta sunt opera.

Sola mihi infirma est anima Domine, et ipsa dominium infirmitatum mearum reliquarum infirmissima, ipsam mi Jesu sana, et omnia sanasti, nulla mihi alia sanitas prodest, imo nulla est, si sanitas animæ abest: quid enim prodest mihi univ

Versum mundu luevavi animā aute detrimentum pati, quid prodest oia sana habere animam aute infirmā habere. Sana ergo animā meā mi Jesu, et dic mihi modo sanabitr anima tua.

Thymiama.

O dulcissime amor mi Jesu credo Te hic existere, Valdè cupio Te recipere, amo Te amore maximo, et super omnia Te æstimo, non sum dignus Ut ad me Venias, credo, amo, desidero, æstimo, adoro, honoro, timeo, oduoco, recipio, laudo et glorifico. Amen.

ACTUS
Post Communionem.
Salutatio Christi.

Saluto Te Augustissimū Sacramentū, ac gratissime, dulcissime, desideratissime, et expectatissime hospes, dignissime amor mi Jesu o quam libenter in hac paupercula domo mea degentem Te video, o quam cupio tractare

Te, dignavi Te. Saluto Te o Augustissimum Sacra:
mentum salutationibus omnium creaturarum saluto illâ
salutatione, quâ Te Ssma Mater solita fuit in
hac vita salutare, quâ Te Sancti Tui in cae-
lum primum venientes salutare solent, illâque
Tu Patrem, et quâ Te Pater Tuus, unaque
secum Sancti Tui et Angeli in coelis in ascen-
sione Tua gloriosa veniente salutarunt, Te
cognosco infinitam bonitatem et excellentiam
Tuam quae super omnia dignissima, et adoro o-
mnium Ssmorum vel Ssmae virginis Mariae et omnium
Angelorum et creaturarum possibilium adoratio-
nibus. Adoro sic divinam Divinitatem Tuam
Adoro Te Corpus divinissimum adoro Te sanguis
pretiose et ab omnibus Te coli, adorari, desidero.

Tractatio.

Quibus Te o Augustissimum Sacramentum
excipiam et tractabo modis? quomodo Te di-
lectissime Amor mi Jesu excipiam, quod oppo-

rarum convivium, quas Musicæ harmonias, quæ tripudia quos ludos, quos triumphos, quæ spectacula exhiberes? nisi si in me quidquam ad ista omnia efficienda et sufficienda plenius te ipso. Itaque mi Jesu te ipsum, te ipso fructo tu tibi ipsi convivium, tu vinum, tu concentus, tu tripudium tu beatitudo, tu omnia tibi esto quod si ego a memetipso peculiariter aliquid tuis affectibus cordis mei apprimendum tibi præsto, ut amplius ad nihil aliud quam ad te usque summe et extreme afficiar.

Ad Christum in Eucharistia sumptum.

O Rex meus dulcedo ineffabilis, verte mihi in amaritudinem omnem dulcedinem et consolationem carnalem ab æternorum amore me abstrahentem et ad se intuitu cuiusdam boni præsentis delectabilis male allicientem. Non me vincat Rex meus, non me vincat caro et sanguis, non me decipiat mundus et brevis

gloria ejus, ne me supplantet Diabolus et astu-
tia ejus, da mihi fortitudinem resistendi, pati-
entiam tolerandi, constantiam perseverandi. Da
pro omnibus mundi consolationibus suavissimam
spiritus unctionem, et pro carnali amore, tui no-
minis infunde amorem.

Actus Varij
Post Communionem eliciendi.

Deus meus amo Te super omnia.

Doleo quia Te offendi unquam aliquo pec-
cato vel veniali vel mortali.

Doleo quod Te offenderim minimâ imperfectione

Retracto quantum ex me omnia peccata totius
mundi utinam Te nullus unquam offendisset.

Propono quia Te nolo ullo peccato mortali offendere

Propono quia Te nolo offendere venialiter

Propono quia nolo ullum defectum committere.

Propono quia tibi volo servire usque ad defatigationem.

Profiteor si mille corda haberem, ijs Te amarem.

Condono amore Tui omnibus qui me aliqualiter iniuriarunt.
Adoro Te cum omnibus Sanctis adorantibus et Angelorum
Spero et expecto remissionem omnium peccatorum meorum
Spero Communionem Sacram mihi non reatum ad
pœnam sed intercessionem ad veniam.
Spero fore Ut omnes hi auxilio competenti in-
veniant a Te Deus pro quibus obtuli Communionem.
Spero gratiam perseverantiæ in Fide Tua.
Spero me Te Deum visurum in cœlis.
Credo quidquid S. Mater Ecclesia credit.
Credo in Ssmæ Trinitatis secundam personam qui
conceptus est de Spiritu S. natus ex Maria Vir-
gine, Crucifixus mortuus et sepultus.

Propositum
Post Communionem.

Ecce dulcissimum et augustissimum Sacramentum
quod hodie recepi, iuravi et statui in Tua præ-
sentia et hac vice iuro ac statuo custodire iu-
dicia Iustitiæ Tuæ, volo exacte adimplere vo-

luntatem Tuam dulcissime Amor mi Jesu, qui
me voluntatis Tuae scire et velle vis, da etiam
posse, adiuva me gratiae Tuae efficacis auxilio, ut
sim sciens tantum et non faciens voluntatem Tuam;
sed posthac nullum nec minimum mandatum Tuum re-
iota quidem aut apicem solum aut praetereun-
verum cuncta quae Tibi placita fuerit plenissi-
me, perfectissime usque ad mor-
tem impleam.
Amen.

PRAXIS

Examinis Conscientiae Vespertini

Adoratio.

Supplex toto me adoro Te etc. ut supra
in examine matutino.

Gratiarum Actio.

Et una cum hac adoratione summas etc. ut supra.

Invocatio S. Spiritus.

Spiritus Sancti gratia illuminet sensus et corda no-
stra.

Hic examinet Conscientiam.

Contritio.

Iustissime et dignissime Deus &c &c ut ibidem

Protestatio.

Ego profiteor coram suprema &c &c ut ibidem

Hic absoluant litanias de B. Maria Virgine.

Post addant 3 Pater et Aue, Salue Regina, et Psalmus

De profundis clamaui ad Te Dñe &c &c.

Domine exaudi orationem meam, Et clamor &c &c

Oremus

Deus Veniæ largitor et humanæ salutis amator, quæsumus clementiam tuam ut nostræ Congregationis Fratres propinquos et benefactores, qui ex hoc seculo transierunt Beata Maria semper Virgine intercedente, cum omnibus Sanctis tuis ad perpetuæ beatitudinis consortium peruenire concedas. Per Dnm nrm Jesum Christum Filium Tuum &c &c.

Ms 6

Hymnus Vespertinus.

Te lucis ante terminum
Rerum Creator poscimus
Vt solita clementiâ
Sis Praesul ad custodiam.
Procul recedant somnia
Et noctium phantasmata,
Hostemq nostrum comprime,
Ne polluantur corpora.
Praesta Pater piissime
Patrisq compar unice
Cum Spiritu Paraclito
Regnas per omne seculum Amen.

Vespertina Oratio ascendat ad Te Dne.
Et descendat super nos misericordia Tua.
Dignare Dne nocte istâ.
Sine peccato nos custodire.
Miserere nostri Domine,
Miserere nostri.

Fiat misericordia Tua Dnē Super nos
Quemadmodum speravimus in Te.
In Te Domine speravi,
Non confundar in aeternum.
Salva nos Domine vigilantes,
Custodi nos dormientes,
Ut vigilemus cum Christo,
Et requiescamus in pace
Domine exaudi orationem meam
Et clamor meus ad Te veniat,

Oremus.

Visita quaesumus Dnē habitationem istam et omnes insidias inimici ab ea longe repelle Angeli tui sancti habitent in ea qui nos in pace custodiant, et benedictio tua sit super nos semper per Ber Christum Dominum Nostrum.

Divinum auxilium
Maneat semper nobiscum
Amen.

Officium de septem doloribus

OFFICIUM

De Septem Doloribꝫ B. Mariæ Virginis

Ad Matutinum

Gladius Simeonis

Eia mea labia nunc annuntiate

Dolores et compassionem Virginis Beatæ

Domina in adjutorium meum intende

Me de manu hostium potenter defende.

Gloria Patri et Filio etc. Sicut erat etc.

Hymnus

Septem tuos dolores

Maria dum considero

Tecum pati labores

Tecum mori desidero

Anna gemit senectus

Et Simeon affligit

Doloris ense pectus

Quando tibi transfigit

In tribulatione et angustia nostra,

Succurre nobis B. V. Maria.

Oremus.

Intervenerat pro nobis quaesumus Domine Jesu Christe, apud Tuam clementiam, nunc et in hora mortis nostrae B.V. Maria Mater Tua cujus Sacratissimam animam in hora mortis doloris gladius pertransivit: per Te Jesu Christe Salvator mundi, qui cum Patre et Spiritu S. vivis et regnas in saecula saeculorum. Amen.

Ad Primam.

Fuga in Aegyptum.

Dña in adjutorium meum intende &c.

Fugis Maria prolis
Onusta chari ponderis
Et luminare solis
De nocte vis abscondere
Aegyptus est asyli
Locus tuis amoribus
Juxta fluenta Nili
Languescis in doloribus.

Versus et Oratio ut supra.

Ad Tertiam.

Amissio Filij.

Domina in adiutorium meum intende etc.

In Patris esse rebus
Cum nesciebas Filium
Visa es tribus diebus
Pallens sola lilium
Clamans per longi...
Fili! replebas aethera
Dictura plus doloribus
Dolor premebat etc.

Versus et Oratio ut supra.

Ad Sextam.

Sequitur Filium in Baiulatione Crucis.

Domina in adiutorium meum intende etc.

Hymnus

En fert trabale lignum
Flagrisque caesus ictus,

O Mater! ecce signum
Cui parvi contradicitur
Eheu! Crucem ferenti
Corpus plenum cruoribus
Est cor tibi lacrymanti
Submergit doloribusque.

Versus et Oratio ut supra.

Ad Nonam
Maria sub Cruce.

Domina in adiutorium meum intende. &c.

Hymnus.

Calvaria est amoris
Est et doloris area,
Sunt nobla [illegible]
Clavi et Corona spinea
Dum fixus est Jesus
Cruenque habeat torculum
Amor dolorque pariter
Premunt Maria corculum.

Versus et Oratio ut supra.

Ad Vesperas.

Mortuus Filius in gremio Matris.
Domina in adjutorium meum intende etc.

Hymnus.

Maria, quando pectora
Sensu doloris scinditur,
Diesq noctes fletibus
Rigat Tibi coeco fidelis,
Deposito membra ligno
Sed membra cassa lumine,
Foves sinu benigno,
Lavas doloris flumine.

Versus et Oratio ut supra.

Ad Completorium.

Planctus Virginis ad sepulchrum.
Converte nos Domina etc.
Domina in adjutorium meum intende etc.

Cum Filio sepulto
Lapis sepulcro advolvitur,
Tibi Maria multo
Dolore vita solvitur.
Sedens ad antra tumbae
Mœsti susurro murmuris,
Instar gemis columbae
Et plangis instar turturis.
Versus et Oratio vt supra.

Commendatio.

O Mater, vt dolorum
Per hanc amaritudinem,
Caelestium bonorum
Gustem suavitudinem,
Tecum pati labores
Totum mori desidero,
Septem Tuos dolores
Dum plango dum considero.

OFFICIUM
De S. P. Ignatio Fundatore Soc: Iesu
Præparatio.

Medulla mentis intima
Ad astra tolle sensus
Suetum per alma cantica
Ne more solve pensum,
Ignatianis dotibus,
Amore, corde zelo,
Castissimis affectibus
Affige vota cælo
Sordescat orbis infimus
Mundique mille fraudes
Solus Deus sit optimus
Bonum quod usque laudes.
Adesto Sancte Spiritus
Adesto Conditor
Opem fer ora debitis
Ignatÿ clienti.

Ad Matutinum.

Deus in adjutorium meum intende etc.
Gloria Patri et Filio etc.

Hymnus.

Ab arte miles bellica
Mundique spe dolosa
Ab & de Patris aulâ
Vitaque gloriosâ
Ad arma transit numinis
Ignatius repente
Virtute Sancti luminis
Coelitus movente
Ah! non mihi spes ludicra
Sic capiet ulla mentem,
Ut nulla me vox coelica
Surdum trahat dicentem,
Sed ut parato pectore
Coelos sequar vocantem;

Loiola pro mei temporis
Quovis rogo feruentem.
Ego autem in Domino gaudebo;
Et exultabo in Jesu Deo meo.

Oremus.

Deus qui ad Maiorem Nominis Tui gloriam propagandam novo per B. Ignatium subsidio militantem Ecclesiam roborasti, concede propitius ut eius imitatione et auxilio certantes in terris coronari cum ipso mereamur in Coelis. Per Christum Dominum nostrum.

Ad Laudes.

Deus in adiutorium meum intende etc.

Hymnus.

Vestem severus splendidam
Ignatius fert laceram,
Vitamq duxit abditam
Intra petrae cavernam,

Corpus per abstinentiam
Per flagra per catenas
Mentemque vexat anxiam
Per mille sponte poenas
Orando noctes exigit
Ducit dies precando
Virile robur prodigit
Vivit stipem rogando.
Loiola carnis oblitus
Nos [illegible] semper flectes,
Iesumque pro tutamine
Ad [illegible] contra [illegible] postes.
Versus et Oratio ut supra.

Ad Primam

Deus in adiutorium meum intende. Ant.

Hymnus

Coelestibus dulcoribus
Ingratis laboras

Et melleis liquoribus
Miscet Deus dolores
Quando peccati vapidibus
Desaugit profundis
Ah rapta mens qualibus
Tum colligetur undis
Ah ingrati ut te noscerent
Humana corda numen
Quam vana mox sordescerent
Ad sole cuncta lumen.
Gustum Deus cœlestium
Solatiumque verum
Cum nausea terrestrium
Da nos habere rerum.

Versus et Oratio ut supra.

Ad Tertiam.

Deus in adjutorium meum

Hymnus.

Vt Spiritus dulcedinem
Virtutis ut Leonem
Noxaq; turpitudinem,
Et vitiorum amorem
Vt sensa posthac coelica,
Docta doceris arte
Vir vadit ad scholastica
Disegnda signa charitat
A parvula cum infantia,
Aetate verticas
Ad flagra cum ludibrio
Parvissij volatus.
Luciola Diva supplicem
Audi puerum clientem
Fac artibus me debilem
Bonis habere mentem.
Versus et Oratio ut supra.
Ad Sextam.

Deus in adiutorium meum intende etc.

Hymnus.

Zelo salutis igneo
Ignatius calescit
Gelu vigente brumae
Haec flamma non tepescit
In stagna mersus algida
Collusq[ue] tenus duro
Et membra vinctus pallida
Nil inquit ista curo
Iucunda sunt ob proximi
Facunda vincla fructus
Quod gaudij sint maximi
Non sint origo luctus.
Magister ignorantium
Loiola digne caelo
Fac corda te precantium
Pari flagrare zelo.

Versus et Oratio ut supra.

Ad Nonam.

Deus in adiutorium meum intende &c.

Hymnus.

Non motus est in corpore
Non fessa mentis ulla
Non spiritus sub pectore
Mirasq; vena ulla
Quam Numinis non gloria
Idoloia conservaret
Ad summa quo se gratia
Sic dona comparavit
Iam terror audit daemonum
Victorq; passionum
Exterminator vitiorum
Exemplar actionum
Exemplar Sancti Spiritus
Ut Sancti sequamur,

In omnibus divinibus
Agamus et agamus
Versus et Oratio vt supra p.
Ad Vesperas.
Deus in adiutorium meum intende &c.
Hymnus.
Mater Dei te diligit
Gloria rex Jesus,
Cruci ferenda subijcit
Cruciat dolore Jesus
Te sua multa virtus,
Illuminat precantem,
Redundat in te claritas
Cœlestis amicitiam,
Vbiq providentia
Divina te gubernat,
Et inter imminentia
Salutem, pericla servat,

Fac oro, fac altissimi
Sub dextera quiescam
Interque mundi pessima
Adversa nil pavescam.
Versus et Oratio ut supra.

Ad Completorium

Deus in adiutorium meum intende etc.

Hymnus

Multum Philippus Nereus
Te virum aestimavit
Diuusque Te Xaverius
Sanctum semel vocavit,
Devessa vidit Abyssina,
Sub signa congregata,
Terere coelos agmina,
Ducente Te, beata
Flos inter oro milites
Lojola considene

164

Nos esse Jesu milites
Nos fac Deum videre,
Et qui tuos invocent,
Pater fouas clientes,
Semper futuris seculis
Tumultu pergo gentes.

Versus et Oratio Ut supra.

Commendatio.

Quae saeva parvi cantica
Tuae dicata laudi;
Benignitate coelica
Voluia semper audi
Et me tuis virtutibus
Fac usque et usque plenum,
Et absque nevis omnibus
Cor consequi serenum.
Non orbis bella turbidi
Me subruat procella,

Ne dæmonis me callidi
Vincant dolosa bella
Hæc flammeis affectibus
Pro me Deum precare
Plenumq; me defectibus
Non desinas amare.

Amen.

OFFICIUM

De S. Catharina Virgine et Martyre

Ad Matutinum.

Domine labia mea aperies. Et.
Deus in adiutorium ℟ Gloria Patri &c.

Hymnus.

Castitatis lilium
Sancta Catharina
Illustrata plurimum
Gratiâ divinâ
Convertit Porphyrium
Ducem cum Regina
Tradita ad martyrium
Horâ matutinâ.

Antiphona. Expecto gratiam per Te Jesu Rex bone, tu meum redde Paradiso spiritum, et fac misericordiam cunctis meam a:

gentibus memoriam.

V. Dilexisti Justitiam et odisti iniquitatem

R. Propterea Unxit te Deus Tuus oleo lætitiæ.

Oremus.

Omnipotens sempiterne Deus, ineffabilem misericordiam Tuam suppliciter exoramus, ut sicut liquor de membris B. N. et Martyris Tuæ Catharinæ jugiter manans languidorum corpora sanat sic ejus Oratio cunctas a nobis iniquitates expellat et omnia mala a nobis clementer avertat et ad cælorum regna perducat. Per Christum Dominum nostrum. Amen.

Ad Primam.

Deus in adjutorium meum intende etc.

Hymnus.

Ad duellum ducitur
Virgo præparatum

163

Horâ primâ Christus
Confortato multum,
Nam traxit Philosophus
Doctrinâ dotata
Numen unum praedicans
Ad regna beata.
Antiphona et reliqua ut supra.
Ad Tertiam
Deus in adiutorium meum intende etc.
Hymnus.
Adest horâ tertiâ
Foro incensorum,
Caesarem redarguit
De cultu Deorum
Opprimit per Logicam
Doctores et astrorum,
Ducit ad notitiam
Regis Angelorum.
Antiphona et reliqua ut supra.

Ad Sextam.

Deus in adiutorium meum intende ℟

Hymnus

Hic fuit Maxentius
Frendens in puellam
Horâ Sextâ praecipit
Durare tenellam
Tormentorum genera
Parat crudelis illam
Fulmen caelo labitur
Dat rota favillam.

Antiphona et reliqua ut supra.

Ad Nonam.

Deus in adiutorium meum intende ℟

Hymnus.

Mittitur in carcerem
Nonâ flagellata,
Dat scaivi i[illegible]ulum
Sponsa Christi grata,

Angelis astantibus
Cito est oblata
Saevo tandem funere
Felix illustrata.
Antiphona et reliqua ut supra.
Ad Vesperas
Deus in adiutorium meum intende etc.
Hymnus.
Iubar splendidissimum
Sancta Catharina,
Est secuta Dominum
Horâ Vespertinâ,
In signum Verificum
Quod sit hac Divina,
Lac purum pro sanguine
Dat coeli Regina.
Antiphona et reliqua ut supra.
Ad Completorium
Converte nos Deus salutaris noster etc.

Deus in adiutorium meum intende R.

Hymnus.

Horâ Completorij
Corpus tumulatur
Angelorum manibus
In Sion portatur
Oleiq[ue] vinculo sibi
Ibi decoratur,
Hac medela languidis
Morbus effugatur

Antiphona et reliqua, ut supra

Commendatio.

Has horas Canonicas
Cum devotione
Catharinæ recolo
Hâc intercessione
Ut nos servos famulos
Iuvet in agone.

Mortis, et nos collocet
In salvatione.

Amen.

Akty do konaiącego Pana JEZUSA

Iesus Maria Ioseph

Affekty do P. JEZUSA Konaiącego.

1 Iezu moy, moy Iezu ukrzyżowany w wielkich bolesciach dla mnie przyskonaniu położony, wpusc do serca moiego Ducha twoiego, y ożyw onym ubożuchną duszę moię. Ach protestuię się przed tobą, iż samym duchem twoim, teraz y w godzinę smierci moiey, y przez wszytkę wiecznosc życ, tchnąc, y oddychac pragnę, y stanowię.

2 Iezu moy, moy Iezu ukrzyżowany tobie się kłaniam, ciebie chwalę, ciebie wielbię z miłosci ku tobie umierac pragnę, żądam chcę abym konaniem moim, y smiercią moią iakonaydoskonaley uszanował, wyraził nadgrodził, oddał konanie twoie przenayswiętsze y smierc dla mnie podiętą.

3 Iezu moy, moy Iezu Ukrzyżowany, punktowi śmierci, y Konania Twego naydroszszego, punkt śmierci, y Konania mego poświęcam, offiaruie, y złączam, aby nim punkt śmierci moiey, y Konania mego był przeniknionny.

4 Iezu moy, moy Iezu Ukrzyżowany, y na Ukrzyżowników twoich łaskawy, bądź że na mnie na Krzyżownika twego łaskawy, day szczero grzechow obrzydliwość zupełne odpuszczenie, prawdziwą ciebie ~~ciebie~~ Boga mego, y bliźnich moich, lubo też nieprzyiaciół dla ciebie miłość.

5. Iezu moy, moy Iezu Ukrzyżowany zbieram naydroższe, naymiłościwsze, nayprzyiemnieysze Krwi twoiey krople z nayświętszych ran twoich płynące, miłość twoie ku mnie wyświatczaiące, żebrząc od ciebie miłości moiey. żebyś mnie w godzinę śmierci nie odrzucał, ani oddalał od

tych, ktorych męką twoią skutecznie zbawiłeś, krwią odkupiłeś, śmiercią twoią do zywota przywrociłeś.

Q. Iezu moy, moy Iezu ukrzyżowany, ty iedyna pociecha, iedyna nadzieio zbawienia moiego w twoich poki zyię umieram naysłodszych ranach, y nay droższym konaniu y śmierci twoiey, moię nadzieię pokładam teraz w godzinę śmierci moiey, niech że będzie moy Iezu, niech będzie śmierc twoia żywot moy, niech będzie męka twoia ucieczką y nadzieią moią.

Z. Iezu moy, moy Iezu ukrzyżowany, ciebie ia nayuboższy robaczek, ia wieczny niewolnik twoy przez one trzy konania twego godziny pokornie proszę, abym cię miał w punkcie konania mego na sercu moim wyrazonego, aby serce moie przy śmierci wstaiące

słabiało, napełniało się y ustawało, y wtey twoiey słabości umierało.

8. Jezu moy, moy Jezu Ukrzyżowany miłuię cię ile mogę, miłuię iako wydołam, y wydołać mogę, miłuię miłością usilną, doskonałą, ciebie sobie szanuiącą, miłuię całą duszę moiey obiętnością, y to miłości w ostatnym życia moiego punkcie miłować ię chcę, stanowię, pragnę.

Modlitwa wielce nało=zna do Pana JEZUSA 5

ktorą Dusza iedna opowiedziała pokazawszy się iednemu Przyia=cielowi swemu; byłam w prawdzie w wielkich mękach, y

A78

miałam bydz wiecznie potępiona, a z tey przyczyny, łaskę Boską, otrzymałam, żem tę Modlitwę siedm razy tylko przez cały żywot odmawiała. a gdybym była codzien mowiła, nie cierpiałabym była żadnych mąk.

Modlitwa.

O naysłodszy Panie JEZV Chryste, ia się Tobie porzucam, dnia dzisieyszego y do nieskonczonego dobra Troyco Przenayswiętsza ofiaruię się, y do głębokich

Ran Przenayświętszych Ciała
Twoiego Nayświętszego kładę się.
Woda, y krew która płynęła
z nayświętszego Serca twoiego,
niech mię broni na Strasznym
Sądzie twoim. Nayświętsze
Ciało, y krew, niechay mię
nakarmi, y napoi. boiazliwa
Śmierć twoia, niechay mię zacho-
wa ku Żywotowi twoiemu.
krwawe krople, niechay moie
zmyią grzechy. O Boże moy,
twoy gorzki Smutek ofiaruię

Naymilszemu Oycu twemu
niebieskiemu, na odpuszcze-
nie grzechow moich wielkich.
Twoie wzgardy y zelzywo-
sci Naymilszy JEZV, ktores
cierpiał, niechay zapłacą grze-
chy moie. Twoie ciężkie
urągania, y męki niesłycha-
ne, niechay mię obronią.
Te wszystkie bolesci twoie
moy JEZV, Oycu twemu Nie-
bieskiemu, za wszystkie

niedbalstwa moie zdaię.
O Panie JEZU. twoia swięta
krew, niechay mię obmyie.
Twoia zraniona głowa, nie=
chay mię uchowa od wszy=
stkiego złego. Twoie nie=
winne osądzenie na śmierc,
niechay mi będzie na odpu=
szczenie grzechow, y długow
moich. Twoie prace, niechay
nadgrodzą moie popełnione
złosci. Twoia nagość, nie=
chay mię okryie. Twoia

gorzkość y twoie cięszkości
śmiertelne zranione nogi,
Ręce, y Serce Przenayświęt=
sze, niechay mię oświeci.
Kładę się wszystek do tych
Ran Przenayświętszych.
Krew twoia, z Przenayświęt=
szego Serca, niechay mię
oczyści. Twoia Boska moc,
niechay mię twierdzi, y za=
chowa od wszystkiego złego
na duszy y na ciele. O Nay=
słodszy Panie JEZV Chryste

twoie bez litosci bolesci, y Ra-
ny niechay mię błogosławią.
O gorzka Męko JEZUSOWA!
Zachoway mię na wieki. O
Nayglębsze Rany, bądzcie
mi na pomocy, w ostatniey
godzinie Smierci. O Prawdzi-
wa krwi JEZUSA moiego,
omyi grzechy moie przed Bo-
giem Oycem twoim. O Panie
JEZU Chryste, twoia boleść,
twoia Smierc, twoie uczynki
dobre, twoie nauki, niechay

będą pomocne poprzestać
sprosnych grzechow moich,
Oddaię się do otwartego
serca twoiego, y ufam w two:
im miłosierdziu, y w zaslu:
gach męki y śmierci twoiey.
ktorey ia się ze wszystkie:
mi dobrymi Przyiacielami,
Rodzicami, krewnymi pole:
cam y oddaię, teraz y na
wieki wiekow Amen

Prmi
MB Paxensf Advis
Lechnert Andraeen et
Bibliotheco
Prawdy wieczne Resignati
Morawski | Enchiridion

JESUS MARIA Joseph
Adbs
Antonius Abbas
Beccaria Thiwitoln

202

BIBLIOTEKA
Wyższego Seminarium Duchownego
w SANDOMIERZU

A 12